

TESTE GRILĂ: DREPT CIVIL, 2024

1. Subiecte ale raporturilor juridice civile sunt:
 - a. doar persoanele fizice și juridice;
 - b. persoanele fizice și juridice, cele care au calitate de profesionist, precum și cele care nu au această calitate;
 - c. părțile, intervenienții, procurorul și petiționarii.
2. La interpretarea și aplicarea legislației civile se ține cont de:
 - a. nevoia de a promova aplicarea uniformă a dispozițiilor legale, buna-credință, precum și certitudinea juridică;
 - b. nevoia de a promova aplicarea bunei-credințe;
 - c. nota informativă care a însoțit proiectul actului normativ.
3. Instanța de judecată nu este în drept să refuze înfăptuirea justiției în cauzele civile pe motivul că:
 - a. nu este competentă;
 - b. norma juridică lipsește sau este neclară;
 - c. nu dispune de condiții de muncă.
4. Dispozițiile legii noi privitoare la termenele de prescripție, atât extinctivă cât și achizitivă (uzucapiune), se aplică termenului de prescripție care:
 - a. va curge după intrarea în vigoare a legii noi;
 - b. a început să curgă înainte de data intrării în vigoare a legii noi;
 - c. a început să curgă înainte de data intrării în vigoare a legii noi și nu a expirat înainte de acea dată.
5. Buna-credință:
 - a. se prezumă până la proba contrară;
 - b. trebuie probată de persoana care o invocă;
 - c. poate fi invocată de partea adversă, doar dacă și-a rezervat acest drept în contract.
6. Caracterul rezonabil, prevăzut într-o dispoziție legală sau într-un act juridic:
 - a. se apreciază în mod subiectiv, luând în considerare gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului;
 - b. se apreciază în mod obiectiv, luând în considerare natura și scopul elementului supus aprecierii, circumstanțele cazului, precum și uzanțele și practicile pertinente;
 - c. nu trebuie să depășească limitele bunei-credințe.
7. Nici o persoană nu poate invoca, la întemeierea pretenției sale:
 - a. recunoașterea inviolabilității proprietății și garantarea restabilirii în drepturile în care a fost lezată;
 - b. fapta ilicită sau de rea-credință pe care tot ea a săvârșit-o sau la care a participat;
 - c. realizarea și apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.
8. Apărarea drepturilor civile încălcate se face:
 - a. în baza uzanțelor;

- b. pe cale administrativă;
 - c. pe cale judiciară.
9. Notificarea produce efecte din momentul:
- a. transmiterii informației prin poștă electronică sau prin alt mijloc de comunicare individuală;
 - b. când ajunge la destinatar, cu excepția cazului în care aceasta prevede un efect întârziat;
 - c. întocmirii comunicării.
10. Capacitatea deplină de exercițiu începe la data când:
- a. persoana fizică devine majoră, adică la împlinirea vârstei de 18 ani;
 - b. persoana fizică împlinește vârsta de 14 ani;
 - c. persoana, care a atins vârsta de 14 ani, lucrează în baza unui contract de muncă.
11. Minorul în vârstă de la 7 la 14 ani este în drept să încheie de sine stătător:
- a. acte de administrare;
 - b. acte juridice curente de mică valoare care se execută la momentul încheierii lor;
 - c. contracte de depozit bancar.
12. Persoana fizică:
- a. poate fi lipsită de capacitate de folosință;
 - b. poate fi lipsită de capacitate de folosință, în condițiile legii;
 - c. nu poate fi lipsită de capacitate de folosință.
13. Domiciliul minorului în vârstă de până la 14 ani este:
- a. la părinții săi sau la acel părinte la care locuiește permanent;
 - b. locul unde acesta își are reședința obișnuită;
 - c. locul unde își are locuința temporară sau secundară.
14. Tutela se instituie asupra minorilor în vârstă de până la:
- a. 16 ani;
 - b. 14 ani;
 - c. 12 ani.
15. Poate determina felul propriilor funeralii și poate dispune cu privire la corpul său după moarte:
- a. o persoană diagnosticată de o boală incurabilă;
 - b. o persoană asupra căreia au fost instituite măsuri de ocrotire;
 - c. orice persoană.
16. După instituirea tutelei, persoana ocrotită:
- a. poate să întocmească sau să modifice de sine stătător un testament doar cu acordul autorității tutelare;
 - b. poate să întocmească sau să modifice de sine stătător un testament doar cu autorizarea consiliului de familie sau, în absența acestuia, a autorității tutelare;
 - c. nu poate să întocmească sau să modifice de sine stătător un testament.

17. Persoana fizică poate fi declarată dispărută fără veste, dacă lipsește de la domiciliu și:
- au trecut cel puțin șase luni din ziua primirii ultimelor știri despre locul aflării ei;
 - au trecut cel puțin patru ani din ziua primirii ultimelor știri despre locul aflării ei;
 - a trecut cel puțin un an din ziua primirii ultimelor știri despre locul aflării ei.
18. Măsura de ocrotire judiciară poate fi instituită în privința unei persoane cu capacitate:
- limitată de exercițiu;
 - deplină de exercițiu, dacă circumstanțele cauzei o cer;
 - deplină de exercițiu.
19. Persoana în privința căreia a fost instituită măsura de ocrotire judiciară sub forma curatelei:
- nu poate încheia un mandat de ocrotire în viitor cu acordul curatorului;
 - poate încheia un mandat de ocrotire în viitor cu acordul curatorului;
 - poate încheia un mandat de ocrotire în viitor fără acordul curatorului.
20. Ocrotitorul autorizat nu poate refuza încheierea:
- actelor juridice urgente pe care le impune interesul persoanei ocrotite sau bunăstarea acesteia, în special, a actelor juridice de conservare;
 - contractelor de vânzare-cumpărare și altor acte juridice de dispoziție;
 - actelor privind înstrăinarea gratuită a bunurilor.
21. Instanța de judecată stabilește termenul pentru care se instituie măsura de ocrotire judiciară, sub forma curatelei sau tutelei, care poate fi:
- de maximum 5 ani;
 - de maximum 3 ani;
 - de minimum 5 ani.
22. Supravegherea generală a măsurilor de ocrotire, conform competenței prevăzute de lege, se exercită de:
- instanța de judecată;
 - autoritatea tutelară;
 - instanța de judecată și autoritatea tutelară.
23. Persoana poate fi declarată decedată prin hotărâre a instanței de judecată, dacă:
- lipsește de la domiciliu și a trecut cel puțin un an din ziua primirii ultimelor știri despre locul aflării ei;
 - timp de 3 ani la domiciliul său lipsesc știri despre locul unde se află sau după 6 luni, dacă a dispărut în împrejurări ce prezentau o primejdie de moarte sau care dau temei a presupune că a decedat în urma unui anumit accident;
 - timp de 5 ani la domiciliul său lipsesc știri despre locul unde se află sau după un an, dacă a dispărut în împrejurări ce prezentau o primejdie de moarte.
24. Curatela se instituie asupra minorilor:
- cu vârstă cuprinsă între 14 și 18 ani;
 - în vârstă de până la 14 ani;
 - cu vârstă cuprinsă între 14 și 16 ani.

25. Actul juridic, prin care se acordă mandatul de ocrotire în viitor, se încheie în formă:
- autentică, sub sancțiunea nulității absolute;
 - scrisă, sub sancțiunea nulității relative, sau în formă autentică;
 - scrisă, sub sancțiunea nulității absolute, sau în formă autentică.
26. Faptele tutorelui, ale tutorelui supleant și ale tutorelui special, precum și cele ale curatorului, ale curatorului supleant și ale curatorului special, care prejudiciază interesele minorului, pot fi contestate sau denunțate:
- în instanța de judecată;
 - la autoritatea tutelară;
 - la autoritatea tutelară și în instanța de judecată.
27. Tutorele inițiază, în prezența tutorelui supleant, dacă acesta a fost desemnat, inventarierea bunurilor persoanei ocrotite în termen de:
- 3 luni de la instituirea tutelei;
 - 10 zile de la instituirea tutelei;
 - 1 lună de la instituirea tutelei.
28. Înregistrarea actelor de stare civilă se efectuează:
- de către organele de înregistrare a actelor de stare civilă;
 - de instanța de judecată;
 - printr-un act notarial.
29. Capacitatea de folosință a persoanei juridice se dobândește la data:
- rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată;
 - înregistrării de stat;
 - semnării actului de constituire și/sau statut.
30. Administratorul trebuie să acționeze în conformitate cu:
- dispozițiile actului de constituire a persoanei juridice și a hotărârilor organelor cărora acesta se subordonează;
 - dispozițiile legale;
 - dispozițiile actului de constituire a persoanei juridice.
31. Dacă administratorul persoanei juridice are un interes direct sau indirect într-un act juridic sau o operațiune care se propune persoanei juridice, el trebuie:
- să delege unei alte persoane împuternicirile sale de a negocia și de a lua decizia referitoare la actul juridic sau operațiunea care se propune persoanei juridice;
 - să se abțină de la luarea deciziei referitoare la actul juridic sau operațiunea care se propune persoanei juridice;
 - să declare în prealabil natura și măsura aceluia interes în modul determinat în actul de constituire și în lege.
32. Administratorul poate fi eliberat din funcție prin hotărârea:
- organului competent al persoanei juridice;
 - instanței de judecată;
 - organului competent al persoanei juridice, confirmată de instanța de judecată.
33. Persoana juridică se reorganizează prin:

- a. fuziune (contopire și absorbție) și dezmembrare (divizare și separare);
 - b. fuziune (contopire și absorbție), dezmembrare (divizare și separare) sau transformare;
 - c. fuziune (contopire și absorbție), dezmembrare (separare) sau transformare.
34. Lichidatorul trebuie să înceapă și să încheie procedura de lichidare a bunurilor:
- a. într-un interval de timp rezonabil, în funcție de tipul bunului și de regulile comerciale practicate pe piață, care asigură vânzarea la cel mai bun preț;
 - b. în termen de 10 ani;
 - c. în termen de 3 ani.
35. Conducerea societății în nume colectiv se exercită:
- a. de administrator;
 - b. prin acordul a cel puțin doi asociați;
 - c. prin acordul tuturor asociaților.
36. Persoana care devine comanditar al unei societăți existente poartă riscul pierderilor în limita:
- a. stabilită în actul de constituire și pentru obligațiile născute după momentul dobândirii calității de asociat;
 - b. participațiunii sale și pentru obligațiile născute după momentul dobândirii calității de asociat;
 - c. participațiunii sale și pentru obligațiile născute până la momentul dobândirii calității de asociat.
37. Membrii asociației:
- a. nu răspund pentru obligațiile asociației, iar aceasta nu răspunde pentru obligațiile membrilor săi;
 - b. nu răspund pentru obligațiile asociației, cu excepția cazurilor prevăzute de lege;
 - c. poartă răspundere solidară nelimitată pentru obligațiile acesteia cu întreg patrimoniul lor, cu excepția bunurilor, care, potrivit Codului de procedură civilă, nu fac obiectul urmăririi.
38. Instituția publică este persoană juridică de drept public care se constituie în baza:
- a. unui act emis de autoritatea publică și care este finanțată integral de la bugetul acesteia din urmă;
 - b. unui act emis de autoritatea publică și care este finanțată, integral sau parțial, de la bugetul acesteia din urmă;
 - c. actului de constituire, dar care este finanțată, integral sau parțial, de la bugetul acesteia din urmă.
39. În cazul în care asociatul nu a vărsat în termen aportul:
- a. toți asociații în comun au dreptul să-i ceară în scris aceasta;
 - b. cel puțin 2/3 din numărul asociaților au dreptul să-i ceară în scris aceasta;
 - c. oricare asociat are dreptul să-i ceară în scris aceasta.
40. Asociații societății în nume colectiv:
- a. poartă răspundere subsidiară solidară cu tot patrimoniul lor pentru obligațiile societății;

- b. poartă riscul pierderilor în limita participațiunii sale și pentru obligațiile născute până la momentul dobândirii calității de asociat;
 - c. nu răspund pentru obligațiile societății, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.
41. Participațiunea comanditarului poate fi înstrăinată unor terți și poate trece succesorilor:
- a. cu acordul asociaților;
 - b. fără acordul asociaților;
 - c. fără acordul asociaților, dacă actul de constituire nu prevede altfel.
42. Calitatea de comanditar încetează prin:
- a. înstrăinarea integrală a participațiunii;
 - b. hotărârea comanditarilor;
 - c. excluderea acestuia.
43. Calitatea de membru de cooperativă o poate avea:
- a. persoana fizică de la vârsta de 18 ani;
 - b. persoana fizică de la vârsta de 18 ani și persoana juridică;
 - c. persoana fizică de la vârsta de 16 ani și persoana juridică.
44. Membrii asociației:
- a. își păstrează drepturile asupra bunurilor transmise asociației în proprietate și asupra cotizațiilor de membru, în cazurile prevăzute de lege;
 - b. își păstrează drepturile asupra bunurilor transmise asociației în proprietate și asupra cotizațiilor de membru;
 - c. nu-și păstrează drepturile asupra bunurilor transmise asociației în proprietate, nici asupra cotizațiilor de membru.
45. Hotărârile adunării generale a asociațiilor privind transformarea societății cu răspundere limitată într-o altă formă în care asociații poartă răspundere nelimitată se adoptă:
- a. cu votul unanim al tuturor asociațiilor societății cu răspundere limitată;
 - b. cu cel puțin trei pături din voturile tuturor asociațiilor societății, dacă statutul acesteia nu prevede un număr mai mare de voturi;
 - c. cu majoritatea voturilor tuturor asociațiilor societății cu răspundere limitată.
46. Act juridic cu titlu oneros este actul prin care:
- a. se urmărește o obișnuită punere în valoare a unui bun sau patrimoniu;
 - b. se procură unei părți un folos patrimonial, fără a se urmări obținerea în schimb a unui alt folos patrimonial;
 - c. se procură unei părți un folos patrimonial pentru obținerea în schimb a unui alt folos patrimonial.
47. Actul prin care se urmărește o obișnuită punere în valoare a unui bun sau patrimoniu este un act juridic:
- a. de administrare;
 - b. cu titlu oneros;
 - c. de conservare.
48. Consimțământul este valabil, dacă:
- a. nu este viciat;

- b. provine de la o persoană cu discernământ, este exprimat cu intenția de a produce efecte juridice și nu este viciat;
 - c. provine de la o persoană care nu putea să conștientizeze pe deplin acțiunile sale ori să își exprime voința.
49. Persoana nu poate contesta existența consimțământului doar pe motiv că el a fost transmis printr-un mijloc electronic, dacă:
- a. părțile au stabilit în mod verbal că urmează a fi încheiat actul juridic prin utilizarea mijloacelor electronice;
 - b. persoana a fost notificată anterior că urmează a fi utilizat anume acel mijloc electronic pentru încheierea actului juridic;
 - c. persoana a acceptat utilizarea acelui mijloc electronic printr-un act juridic încheiat anterior.
50. Nerespectarea formei autentice:
- a. atrage nulitatea absolută a actului juridic;
 - b. atrage ineficiența actului juridic;
 - c. decade părțile din dreptul de a cere, în caz de litigiu, proba cu martori pentru dovedirea actului juridic.
51. Actul juridic scris se încheie în formă electronică, dacă:
- a. este semnat cu semnătura electronică avansată calificată a persoanei care încheie actul, dacă acordul părților sau legea nu prevede cerința de utilizare a unui alt tip de semnătură electronică;
 - b. este transmis prin mijloace electronice;
 - c. are ca obiect înstrăinarea bunurilor imobile sau grevarea acestora cu drepturi reale limitate, cu excepția cazurilor prevăzute expres de lege.
52. Nulitatea absolută nu poate fi înlăturată:
- a. prin confirmare de către părțile actului lovit de nulitate sau de către succesorii acestora;
 - b. prin executare a obligațiilor de către părți;
 - c. cu excepția cazului când părțile contractate nu au cunoscut cauza nulității.
53. În cazul constatării nulității absolute a actului juridic, instanța de judecată:
- a. este obligată să se pronunțe asupra efectelor nulității actului juridic;
 - b. este obligată să se pronunțe asupra efectelor nulității actului juridic, dacă a constatat nulitatea absolută din oficiu;
 - c. nu poate pronunța din oficiu efectele nulității, chiar dacă a constatat nulitatea absolută din oficiu.
54. Instanța de judecată nu se poate pronunța din oficiu asupra:
- a. efectelor nulității, chiar dacă a constatat nulitatea relativă din oficiu;
 - b. constatării nulității de protecție;
 - c. efectelor nulității, chiar dacă a constatat nulitatea absolută din oficiu.
55. Nulitatea virtuală reprezintă:
- a. nulitatea actului juridic sau a clauzei, care contravin unei dispoziții legale imperative, dacă această sancțiune este prevăzută expres de dispoziția legală încălcată;

- b. nulitatea actului juridic sau a clauzei, care contravin unei dispoziții legale imperative ce nu prevede expres sancțiunea nulității, dacă sancțiunea trebuie aplicată pentru ca scopul dispoziției legale încălcate să fie atins;
 - c. nulitatea actului juridic, care a fost încheiat de către părți cu intenția de a ascunde un alt act juridic.
56. Acțiunile privind aplicarea efectelor ineficienței actului juridic:
- a. sunt imprescriptibile;
 - b. se prescriu extinctiv în termen de 10 ani;
 - c. se prescriu extinctiv în termen de 3 ani.
57. Actul juridic a cărui încheiere a fost determinată de comportamentul dolosiv sau viclean al uneia dintre părți poate fi declarat nul de instanța de judecată chiar și în cazul în care:
- a. autorul dolului invocă faptul că cealaltă parte și-a executat obligația corelativă;
 - b. autorul dolului estimează că actul juridic este avantajos pentru cealaltă parte;
 - c. cealaltă parte recunoaște ca fiind valabil actul juridic încheiat.
58. Nulitatea actului juridic încheiat prin violență poate fi invocată în termen de:
- a. 6 luni de la data când a încetat violența;
 - b. 3 ani de la data când a încetat violența;
 - c. 10 ani, în cazul bunurilor imobile.
59. La declararea nulității pentru viciu de consimțământ a actului juridic încheiat de reprezentant se are în vedere doar consimțământul:
- a. reprezentatului;
 - b. reprezentantului;
 - c. reprezentantului, cu excepția cazului când reprezentatul confirmă actul juridic încheiat de reprezentant.
60. Procura eliberată pentru încheierea de acte juridice în formă autentică:
- a. trebuie să fie în formă scrisă sau în formă autentică;
 - b. trebuie să fie autentificată notarial;
 - c. poate fi în formă scrisă, dacă părțile au convenit astfel.
61. Este nulă procura:
- a. în care nu este indicată data întocmirii;
 - b. în care nu este indicat termenul valabilității;
 - c. dacă nu este autentificată notarial.
62. Împuternicirile reprezentantului rezultă:
- a. din lege, din act juridic sau din împrejurările în care acționează;
 - b. doar din procură;
 - c. exclusiv din prevederile legale.
63. Dacă termenul valabilității nu este indicat în procură:
- a. ea este nulă;
 - b. ea este valabilă timp de 3 ani de la data întocmirii;

- c. ea este valabilă timp de 1 an de la data întocmirii.
64. Termenul expiră în următoarea zi lucrătoare, dacă:
- a. ultima zi a termenului este zi de odihnă;
 - b. ultima zi a termenului este o zi de duminică, de sâmbătă sau o zi care, în conformitate cu legea în vigoare, la locul executării obligației este zi de odihnă;
 - c. organizația unde trebuie depusă acțiunea își încheie programul de lucru la ora 16:00.
65. Prescripția dreptului la acțiune în ajustarea contractului începe să curgă de la data:
- a. când persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului;
 - b. intentării acțiunii în judecată;
 - c. când debitorul a cunoscut sau trebuia să cunoască survenirea schimbării excepționale a circumstanțelor.
66. După expirarea termenului de prescripție extinctivă:
- a. nu se poate de înaintat o acțiune civilă în instanța de judecată;
 - b. debitorul poate refuza executarea obligației;
 - c. obligația se stinge și debitorul este liberat de obligație.
67. Durata maximă a termenului de prescripție extinctivă nu poate depăși durata maximă de:
- a. 3 ani de la data încălcării dreptului;
 - b. 30 de ani de la data încălcării dreptului;
 - c. 10 ani de la data încălcării dreptului.
68. Curgerea termenului de prescripție extinctivă se suspendă, dacă:
- a. se înaintează în modul stabilit o cerere de admitere a creanței în cadrul procesului de insolvență;
 - b. creditorul și debitorul negociază cu privire la dreptul sau la circumstanțele din care ar putea rezulta o pretenție privind acel drept;
 - c. debitorul achită o parte a dobânzilor sau a penalităților.
69. Cursul prescripției extinctive se întrerupe:
- a. prin înaintarea în modul stabilit a unei cereri de admitere a creanței în cadrul procesului de insolvență, precum și a cererii de intervenție în cadrul procedurii de executare silită în curs, pornite de alți creditori;
 - b. dacă creditorul și debitorul negociază cu privire la dreptul sau la circumstanțele din care ar putea rezulta o pretenție privind acel drept;
 - c. dacă executarea obligațiilor este amânată.
70. Repunerea în termen poate fi dispusă, dacă:
- a. partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea unui termen de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de prescripție și dacă nu a expirat durata maximă a termenului de prescripție extinctivă;
 - b. nu a expirat termenul de prescripție extinctivă de 3 ani;
 - c. partea și-a exercitat dreptul la acțiune după împlinirea unui termen de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea

motivelor care justifică depășirea termenului de prescripție.

71. În termen de 6 luni se prescriu acțiunile:
- privind încasarea penalității;
 - întemeiate pe viciul bunului vândut;
 - privind repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzelor sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârilor judecătorești.
72. Dreptul la prestațiile suplimentare legate de dreptul principal:
- se prescrie o dată cu dreptul principal, chiar și atunci când termenul de prescripție special pentru acest drept nu a început să curgă;
 - este imprescriptibil;
 - se prescrie în termen de 6 luni.
73. Cesiunea creanței sau preluarea datoriei fără acordul vechiului debitor:
- nu afectează cursul prescripției extinctive, până la momentul în care vechiul debitor a primit notificare privind cesiunea de creanță sau preluarea datoriei;
 - nu afectează cursul prescripției extinctive;
 - afectează cursul prescripției extinctive.
74. Prescrierea unui drept garantat prin gaj:
- nu împiedică pe cel îndreptățit să ceară satisfacerea din bunul grevat;
 - duce la stingerea gajului;
 - nu împiedică pe cel îndreptățit să ceară satisfacerea din bunul grevat, dacă sunt întrunite cumulativ condițiile stabilite de Codul civil.
75. Termenul de exercitare a acțiunii în rectificare:
- se prescrie în termen de 3 ani;
 - se prescrie în termen de 30 ani;
 - este imprescriptibil.
76. Clauza, prin care se stabilește un termen de decădere ce ar face excesiv de dificilă exercitarea dreptului subiectiv de către consumator sau încheierea actului juridic de către acesta, este lovită de nulitate:
- absolută;
 - relativă;
 - absolută, cu excepția cazului în care părțile și-au exprimat să confirme clauza dată.
77. Dacă formalitatea de publicitate a fost legal îndeplinită, persoanele care au acces la Registrul bunurilor imobile:
- nu pot invoca faptul că nu au cunoscut dreptul, actul sau faptul supus publicității;
 - sunt opozabile terților, în cazul în care titularul dreptului le comunică despre acest fapt;
 - nimeni nu poate invoca faptul că nu au cunoscut dreptul, actul sau faptul supus publicității.
78. În orice raporturi juridice, orice renunțare sau restrângere a dreptului de a îndeplini o

formalitate de publicitate, precum și orice clauză penală sau altă sancțiune stipulată pentru a împiedica exercitarea acestui drept sunt lovite de:

- a. nulitate parțială, cu excepția cazului în care părțile și-au exprimat dorința să confirme clauza dată;
- b. nulitate absolută;
- c. nulitate relativă.

79. Consultarea registrelor de publicitate privitoare la un drept, act, fapt sau o anumită situație juridică o poate realiza:

- a. orice persoană, chiar fără a justifica un interes;
- b. proprietarul bunului;
- c. orice persoană, doar în condiția justificării unui interes.

80. Modificarea mențiunilor din registrul bunurilor imobile privitoare la descrierea, destinația sau suprafața bunului, în condițiile legii, poate avea loc:

- a. la cererea oricărei persoane, chiar fără a justifica un interes;
- b. la cererea proprietarul bunului imobil înregistrat în registrul bunurilor imobile;
- c. prin hotărârea instanței de judecată.

81. Dacă un conținut digital este livrat pe un suport material, cum sunt CD-urile sau DVD-urile, se aplică dispozițiile legii privind:

- a. bunurile corporale;
- b. semnătura electronică și documentul electronic;
- c. bunurile imobile.

82. Posesor sub nume de proprietar este persoana care exercită:

- a. posesia asupra bunului în calitate de titular al unui drept real limitat, în calitate de locatar, comodatatar sau coproprietar;
- b. posesia asupra bunului în calitate de antreprenor, transportator, depozitar;
- c. posesia asupra bunului cu intenția de a se comporta cu el ca un proprietar.

83. Apărarea posesiei pe calea acțiunii în reintegrare are loc în termen de:

- a. 1 an, sub sancțiunea decăderii;
- b. 3 ani;
- c. 10 ani, în cazul bunurilor imobile.

84. Posesiunea încetează, dacă posesorul:

- a. se află în imposibilitatea temporară de a exercita stăpânirea de fapt a bunului;
- b. pierde temporar stăpânirea de fapt asupra bunului;
- c. a renunțat definitiv și expres la stăpânirea de fapt a bunului sau pierde în alt mod stăpânirea de fapt asupra lui.

85. Posesorul sub nume de proprietar dobândește dreptul de proprietate prin posesia bunului imobil timp de:

- a. 5 ani, dacă posesorul a dobândit bunul cu titlu gratuit și, pe toată durata posesiei, a posedat cu bună-credință;
- b. 5 ani, dacă posesorul a dobândit bunul cu titlu oneros și, pe toată durata posesiei, a posedat cu bună-credință;
- c. 10 ani, dacă posesorul a dobândit bunul cu titlu gratuit și, pe toată durata posesiei, a posedat cu bună-credință.

86. Fiecare coproprietar poate să efectueze fără acordul celorlalți coproprietari:
- acte de conservare a bunurilor proprietate comună pe cote-părți și să le pretindă compensarea cheltuielilor proporțional cotei lor părți;
 - acte de administrare privind bunurile proprietate comună pe cote-părți;
 - acte de dispoziție privind bunurile proprietate comună pe cote-părți.
87. Riscul pieririi (inclusiv pierderii sau sustragerii) sau deteriorării fortuite a bunului îl suportă:
- proprietarul, dacă legea sau contractul nu prevede altfel;
 - posesorul;
 - statul.
88. Fructele căzute din pomi sau arbuști pe terenul vecin:
- nu au proprietar;
 - aparțin proprietarului aceluși teren vecin;
 - aparțin proprietarului terenului pe care cresc pomii.
89. Schimbarea proprietarului:
- are ca efect stingerea drepturilor terților asupra bunului;
 - nu afectează drepturile terților asupra bunului, dobândite cu bună-credință anterior;
 - afectează drepturile terților asupra bunului.
90. Persoana, al cărei bun a fost rechiziționat, poate cere:
- restituirea lui, dacă, după încetarea situației excepționale, acesta s-a păstrat în natură;
 - repararea prejudiciului cauzat;
 - restituirea lui, după încetarea situației excepționale.
91. Proprietarul terenului poate să taie și să-și oprească rădăcinile de la arborii și de la arbuștii care:
- au pătruns la el de pe terenul vecin;
 - au pătruns la el de pe terenul vecin, în cazul în care rădăcinile împiedică folosirea terenului său;
 - cresc pe terenul vecinului.
92. Uzufuctul se instituie cel mult până la:
- decesul persoanei fizice, dar nu mai mult de o perioadă de 99 de ani;
 - decesul persoanei fizice sau până la lichidarea persoanei juridice;
 - decesul persoanei fizice sau la lichidarea persoanei juridice, dacă un termen mai scurt nu este stabilit prin lege sau prin act juridic.
93. Dreptul de uz și de abitație:
- poate fi închiriat sau arendat;
 - poate fi cedat doar în cazul în care nuda proprietate și-a exprimat acordul privind darea în chirie sau arendă a bunului imobil;
 - nu poate fi cedat.
94. Servitutea poate fi constituită:

- a. doar prin acte juridice;
 - b. doar prin acte juridice și prin uzucapiune;
 - c. prin destinația stabilită de proprietar, prin acte juridice ori prin uzucapiune.
95. Sarcina care grevează un imobil (imobilul aservit) pentru uzul sau utilitatea imobilului unui alt proprietar (imobilul dominant) reprezintă:
- a. servitute;
 - b. superficiei;
 - c. uzufruct.
96. Dreptul de superficiei este opozabil terților din momentul:
- a. autentificării notariale a actului juridic;
 - b. înregistrării în registrul bunurilor imobile;
 - c. încheierii actului juridic.
97. În cazul demolării sau pieirii construcției, dreptul de superficiei:
- a. nu se stinge;
 - b. devine limitat;
 - c. se stinge.
98. Debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință:
- a. în momentul încheierii actului juridic;
 - b. după executarea obligației;
 - c. la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației.
99. Debitorul unei obligații de mijloace este ținut:
- a. să atingă rezultatul promis;
 - b. să manifeste, la executarea prestației sale, prudența și diligența unei persoane rezonabile de aceeași calitate, pusă în aceleași circumstanțe;
 - c. să manifeste, la executarea prestației sale diligența necesară.
100. Creditorul solidar reprezintă pe toți cocreditorii:
- a. în toate actele, care au drept scop conservarea obligației;
 - b. în toate actele de dispoziție;
 - c. în toate actele, doar în condițiile stabilite de Codul civil.
101. În cazul în care imposibilitatea executării prestației se datorează vinovăției debitorului, creditorul are dreptul să ceară:
- a. executarea în natură a prestației rămase;
 - b. repararea prejudiciului adus prin neexecutarea prestației a cărei executare a devenit imposibilă;
 - c. fie executarea în natură a prestației rămase, fie repararea prejudiciului adus prin neexecutarea prestației a cărei executare a devenit imposibilă.
102. Obligația este de alternativă în cazul în care are drept obiect:
- a. o singură prestație principală al cărei debitor poate fi eliberat prin executarea unei alte prestații;
 - b. două sau mai multe prestații principale, dintre care executarea uneia eliberează integral debitorul;

- c. una sau mai multe prestații principale, dintre care executarea uneia eliberează integral debitorul.
103. Chemarea în judecată a unui debitor solidar:
- a. exclude dreptul creditorului de a chema în judecată ceilalți debitori solidari;
 - b. exclude dreptul creditorului de a solicita executarea obligației de către ceilalți debitori solidari;
 - c. nu exclude dreptul creditorului de a chema în judecată ceilalți debitori solidari.
104. În cazul în care termenul de executare a obligației nu este determinat și nici nu rezultă din natura acesteia, debitorul poate executa obligația:
- a. doar la cererea creditorului;
 - b. doar în termen de 7 zile de la cererea creditorului;
 - c. oricând.
105. Creditorul poate pretinde executarea imediată a obligației în cazul în care:
- a. termenul de executare a obligației este determinat;
 - b. debitorul se află în incapacitate de plată sau a redus garanțiile convenite anterior, sau în genere nu le-a putut prezenta, precum și în alte cazuri prevăzute de lege;
 - c. debitorul se află în incapacitate de plată.
106. Creditorul poate înainta acțiunea revocatorie:
- a. doar dacă creanța sa este exigibilă;
 - b. chiar dacă creanța sa încă nu este exigibilă;
 - c. doar dacă creanța sa este certă, lichidă și exigibilă.
107. Preluarea datoriei trebuie să fie încheiată în formă:
- a. cerută pentru actul juridic în al cărui temei s-a născut datoria;
 - b. scrisă;
 - c. autentică.
108. În cazul în care un profesionist nu poate executa obligațiile rezultate dintr-un contract încheiat cu un consumator prin intermediul mijloacelor de comunicare la distanță, este obligat:
- a. să restituie în termen nu mai mare de 14 de zile sumele plătite de către consumator;
 - b. să informeze imediat consumatorul și să restituie, fără întârziere nejustificată și, în orice caz, în termen nu mai mare de 30 de zile, sumele plătite de către consumator;
 - c. să notifice consumatorul.
109. Pentru neexecutarea obligației, dobânda, dobânda de întârziere sau, după caz, penalitatea se calculează numai asupra:
- a. obligației pecuniare;
 - b. obligației de a da sau a face;
 - c. sumei de bază a obligației pecuniare (capitalului).
110. Pentru neexecutarea obligației, instanța de judecată poate dispune reducerea penalității disproporționat de mari, în cazuri excepționale, luându-se în considerare

toate împrejurările:

- a. numai la cererea debitorului;
- b. din oficiu sau la cererea debitorului;
- c. numai dacă se probează că la încheierea contractului, creditorul a acționat cu rea-credință.

111. Dreptul la rezoluțiune se exercită de către partea îndreptățită:

- a. prin declarație scrisă notificată celeilalte părți contractante;
- b. prin declarație care trebuie să îmbrace forma actului juridic, notificată celeilalte părți contractante;
- c. printr-un aviz publicat în *Monitorul Oficial*.

112. Creditorul are dreptul la rezoluțiune înainte de scadența obligației contractuale, dacă:

- a. neexecutarea este esențială;
- b. neexecutarea obligației contractuale privează în mod substanțial creditorul de ceea ce se putea aștepta în baza contractului;
- c. debitorul a declarat că nu va executa obligația sau pe altă cale este clar că nu o va executa, cu condiția, în toate cazurile, că neexecutarea ar fi fost esențială.

113. Remiterea de datorie față de debitorul principal:

- a. are efecte și față de garanți;
- b. are efecte față de garanți, dacă remiterea încalcă drepturile de creanță ale terților față de creditor;
- c. nu are efecte față de garanți.

114. La cererea creditorului care invocă un interes justificat, compensarea poate fi pronunțată de către instanța de judecată:

- a. doar dacă ambele creanțe sunt certe, lichide și exigibile;
- b. chiar dacă una dintre creanțe nu este certă și exigibilă, însă debitorul își exprimă acordul cu privire la consemnare;
- c. chiar dacă una dintre creanțe, deși este certă, încă nu este lichidă sau exigibilă.

115. În cazul întrunirii de către aceeași persoană a calității de fidejutor și de creditor sau de fidejutor și de debitor, obligația principală:

- a. nu se stinge;
- b. se stinge;
- c. se stinge, dacă din lege sau natura obligației scadente nu rezultă altfel.

116. În cazul în care creanțele supuse compensării nu sunt echivalente:

- a. se stinge doar creanța certă, lichidă și exigibilă;
- b. se stinge doar creanța acoperită integral;
- c. se sting ambele creanțe.

117. Garanțiile personale pot fi:

- a. doar accesorii (fidejusiunea);
- b. doar autonome;
- c. accesorii (fidejusiunea) sau autonome.

118. Nulitatea obligației:

- a. nu atrage nulitatea clauzei penale;
 - b. poate avea ca efect nulitatea clauzei penale doar în condițiile prevăzute de contract;
 - c. atrage nulitatea clauzei penale.
119. Contractul sau actul juridic unilateral, prin care se asumă o garanție personală, trebuie să fie încheiat:
- a. doar în formă autentică, sub sancțiunea nulității;
 - b. în scris, sub sancțiunea nulității;
 - c. verbal, în prezența a doi martori.
120. Garanția personală:
- a. se stinge prin decesul garantului;
 - b. nu se stinge prin decesul garantului;
 - c. se transmite moștenitorilor.
121. Prin fidejusiune:
- a. se poate garanta obligația și altui fidejutor;
 - b. nu se poate garanta obligația altui fidejutor;
 - c. se poate garanta obligația doar cu acordul debitorului.
122. Dreptul creditorului de a primi executarea de la garant:
- a. nu poate fi cesionat;
 - b. poate fi cesionat sau transmis în alt mod;
 - c. poate fi cesionat numai cu acordul debitorului.
123. Fidejutorul care și-a asumat o fidejusiune, care se limitează la obligațiile născute sau devenite scadente în interiorul termenului-limită stipulat, are dreptul:
- a. după expirarea a 3 ani de la data asumării, să limiteze efectele acesteia printr-un preaviz de cel puțin 3 luni adresat creditorului;
 - b. după expirarea a 2 ani de la data asumării, să limiteze efectele acesteia printr-un preaviz de cel puțin o lună, adresat creditorului;
 - c. după expirarea a unui an de la data asumării, să limiteze efectele acesteia printr-un preaviz de cel puțin 3 luni adresat creditorului.
124. La interpretarea contractului se va ține cont de:
- a. prevederile contractului;
 - b. interpretarea dată de instanța de judecată;
 - c. natura lui, de circumstanțele în care a fost încheiat, de interpretarea care este dată acestuia de către părți sau care poate fi dedusă din comportamentul lor de până la și de după încheierea contractului, precum și de uzanțe.
125. Dacă prețul nu este indicat direct în contractul de vânzare-cumpărare, părțile:
- a. pot conveni asupra modului de determinare a lui;
 - b. nu pot conveni asupra modului de determinare a lui;
 - c. sunt obligate să indice prețul în contractul de vânzare-cumpărare.
126. Cheltuielile de primire și transportare a bunului mobil din locul încheierii contractului de vânzare-cumpărare în alt loc sunt puse în sarcina:
- a. cumpărătorului;

- b. vânzătorului;
 - c. cumpărătorului, dacă în contract nu este prevăzut altfel.
127. În cazul în care contractul de vânzare-cumpărare a unui bun mobil trebuie autentificat sau dreptul de proprietate dobândit prin contract este supus, conform legii, înregistrării într-un registru de publicitate, cheltuielile sunt suportate în modul următor:
- a. cumpărătorul suportă costul autentificării notariale al înregistrării în registrul de publicitate, respectiv, și al transferului proprietății;
 - b. vânzătorul suportă toate cheltuielile autentificării notariale, ale înregistrării în registrul de publicitate, respectiv, și al transferului proprietății;
 - c. părțile suportă cheltuielile în părțiegale.
128. În contractul de vânzare-cumpărare, vânzătorul:
- a. este obligat să remită, concomitent cu predarea bunului, documentele referitoare la bun;
 - b. nu este obligat să remită documentele referitoare la bun;
 - c. este obligat să remită, concomitent cu predarea bunului, documentele referitoare la bun, dacă în contractul de vânzare-cumpărare nu este prevăzut altfel.
129. Dacă prețul nu este indicat direct în contractul de vânzare-cumpărare, părțile:
- a. pot conveni asupra modului de determinare a lui;
 - b. nu pot conveni asupra modului de determinare a lui;
 - c. sunt obligate să indice prețul în contractul de vânzare-cumpărare.
130. Cheltuielile de primire și transportare a bunului mobil din locul încheierii contractului de vânzare-cumpărare în alt loc sunt puse în sarcina:
- a. cumpărătorului;
 - b. vânzătorului;
 - c. cumpărătorului, dacă în contract nu este prevăzut altfel.
131. Declarația vânzătorului față de cumpărător că va exercita dreptul de răscumpărare:
- a. nu necesită forma stabilită pentru contractul de vânzare-cumpărare;
 - b. trebuie autentificat notarial;
 - c. urmează forma stabilită pentru contractul de vânzare-cumpărare sub sancțiunea nulității.
132. Riscul pieirii sau deteriorării fortuite a bunului este transferat cumpărătorului în momentul în care:
- a. vânzătorul și-a exercitat obligațiile contractuale privind punerea bunului la dispoziția cumpărătorului, dacă contractul nu prevede altfel;
 - b. este încheiat contractul de vânzare-cumpărare a bunului;
 - c. nu se transferă cumpărătorului nici într-un caz.
133. Prescripția dreptului la acțiune de exercitare a unui drept al cumpărătorului rezultat din existența viciului începe să curgă din:
- a. data procurării bunului;
 - b. data când cumpărătorul a descoperit sau trebuia să descopere viciul;

- c. din momentul semnării actului de primire-predare a bunului.
134. Dacă, în cazul contractului de vânzare-cumpărare a bunului pentru consum, consumatorul a exercitat față de vânzător drepturile sale rezultate din existența unui viciu material sau drepturile acordate de garanția comercială rezultate din existența unei defecțiuni:
- vânzătorul are dreptul la repararea prejudiciului de la profesionistul de la care a cumpărat bunul;
 - vânzătorul nu are dreptul la despăgubire;
 - despăgubirile se împart între profesionist și vânzător.
135. Nu pot dobândi drepturi litigioase sub sancțiunea nulității absolute:
- minorii;
 - judecătorii, avocații, notarii, procurorii și executorii judecătorești;
 - persoanele publice.
136. Titularul dreptului de preemțiune:
- poate renunța la el;
 - nu poate renunța la el;
 - nu poate renunța la el, dacă acest drept este prevăzut în contract.
137. Persoana obligată trebuie să comunice titularului de preemțiune:
- intenția de vânzare a bunului;
 - oferta completă de vânzare a bunului;
 - să remită un exemplar al contractului.
138. Judecătorii, avocații, notarii, procurorii și executorii judecătorești:
- pot dobândi drepturi litigioase;
 - nu pot dobândi drepturi litigioase sub sancțiunea nulității relative;
 - nu pot dobândi drepturi litigioase sub sancțiunea nulității absolute.
139. Asupra contractului de schimb se aplică:
- prevederile contractului de împrumut;
 - regulile contractului de vânzare-cumpărare;
 - prevederile contractului de comodat.
140. În cazul neexecutării de către dobânditor a obligației de întreținere, beneficiarul întreținerii:
- poate cere stabilirea obligației de întreținere prin efectuarea unor plăți periodice în bani;
 - poate cere pe cale judiciară stabilirea obligației de întreținere prin efectuarea unor plăți periodice în bani;
 - nu poate cere stabilirea obligației de întreținere prin efectuarea unor plăți periodice.
141. La decesul dobânditorului, drepturile și obligațiile acestuia:
- se sting;
 - trec la moștenitori;
 - trec la moștenitori legali.

142. Dacă contractul nu prevede altfel, donatarul:
- nu este obligat să plătească datoriile donatorului;
 - este obligat să plătească datoriile donatorului;
 - este obligat să plătească doar datoriile donatorului pe care le cunoștea.
143. Nerespectarea formei autentice:
- nu afectează valabilitatea contractului de donație, dacă bunul donat a fost predat donatarului;
 - afectează valabilitatea contractului de donație;
 - nu afectează valabilitatea contractului, chiar dacă bunul donat nu a fost predat donatarului.
144. După revocarea donației, decesul donatorului:
- stinge obligația donatarului de restituire;
 - nu stinge obligația donatarului de restituire;
 - stinge obligația donatarului de restituire, dacă notificarea de revocare a donației nu este dată în termen.
145. În cazul donației sub condiție sau cu sarcini, în limita valorii acestora, donatorul:
- răspunde pentru viciile ascunse ca și vânzătorul;
 - nu răspunde pentru viciile ascunse;
 - nu răspunde pentru viciile ascunse ca și vânzătorul, dacă nu a știut de ele.
146. Renta se constituie printr-un contract cu titlu:
- doar gratuit;
 - doar oneros;
 - gratuit sau oneros.
147. Rentei constituite cu titlu gratuit i se aplică în mod corespunzător dispozițiile legale referitor la:
- donație;
 - vânzare-cumpărare;
 - comodat.
148. Contractul care prevede obligația de a transmite renta în viitor:
- trebuie încheiat în formă scrisă, sub sancțiunea nulității;
 - trebuie autentificat notarial;
 - poate fi încheiat în formă verbală, scrisă sau autentică.
149. Renta în bani se plătește în avans pentru:
- 3 luni, dacă în contract nu este prevăzut altfel;
 - 6 luni, dacă în contract nu este prevăzut altfel;
 - 1 lună, dacă în contract nu este prevăzut altfel.
150. Dacă în urma neexecutării obligațiilor sau, din alte motive temeinice continuarea acestor raporturi nu mai este posibilă, dreptul la rezoluțiunea rentei îl are:
- numai debirentierul;
 - numai credirentierul;

- c. atât debientierul cât și credentierul.
151. În contractul de comodat, în cazul în care comodantul nu execută obligația de a transmite bunul, comodatarul poate cere:
- doar executarea obligației;
 - doar reparația prejudiciului cauzat;
 - executarea obligației și repararea prejudiciului cauzat.
152. Comodatul reprezintă un act juridic:
- doar cu titlu oneros;
 - doar cu titlu gratuit;
 - atât cu titlu oneros cât și cu titlu gratuit.
153. Pentru modificarea sau înrăutățirea stării bunului, dacă aceasta survine în urma folosirii lui în conformitate cu destinația stabilită în contract, comodatarul:
- poartă răspundere;
 - nu poartă răspundere;
 - poartă răspundere, dacă a dat bunul în folosință unui terț cu acordul comodantului.
154. Dacă termenul comodatului nu poate fi determinat în baza scopurilor de utilizare a bunului, comodantul este în drept să ceară restituirea bunului:
- în orice moment;
 - peste trei luni;
 - peste șase luni.
155. Locatorul garantează contra viciului material sau juridic:
- chiar dacă nu l-a cunoscut la încheierea contractului;
 - dacă l-a cunoscut la încheierea contractului de locațiune;
 - în orice caz.
156. Locatarul este în drept să dea bunul închiriat în locațiune sau să cesioneze locațiunea:
- fără consimțământul locatorului;
 - numai cu consimțământul locatorului;
 - fără consimțământul locatorului, dacă s-a achitat chiria pentru toată perioada locațiunii.
157. Nerespectarea de către locator a obligației de efectuare a reparației capitale a bunului închiriat în termenul stabilit în contract:
- acordă locatarului dreptul să efectueze reparația capitală în contul chiriei;
 - nu acordă locatarului dreptul să efectueze reparația capitală în contul chiriei;
 - acordă locatarului dreptul să efectueze numai reparația curentă.
158. În cazul locațiunii fără termen, oricare dintre părți are dreptul la rezoluțiunea locațiunii pentru imobile cu un preaviz de:
- o lună;
 - 3 luni;
 - 6 luni.

159. În cazul în care împrumutătorul nu execută obligația de a da cu împrumut, împrumutatul poate cere:
- doar executarea obligației;
 - doar repararea prejudiciului cauzat;
 - executarea obligației și repararea prejudiciului.
160. Dacă nu au fost stabilite dobânzi, împrumutatul:
- are dreptul să restituie împrumutul și până la expirarea termenului;
 - nu are dreptul să restituie împrumutul până la expirarea termenului;
 - are dreptul să restituie împrumutul și până la expirarea termenului, dacă termenul contractului depășește 3 ani.
161. Dacă în contractul de împrumut nu este stabilit nici termenul de restituire, nici termenul de preaviz, împrumutul trebuie restituit:
- în decursul a 30 zile de la data la care împrumutatul a primit cererea de restituire;
 - în decurs de o lună de la data la care împrumutatul a primit cererea de restituire;
 - în decurs de 3 luni de la data la care împrumutatul a primit cererea de restituire.
162. Pentru viciile bunului împrumutat cu dobândă, împrumutătorul poartă răspundere în conformitate cu regulile de răspundere a:
- comodantului;
 - vânzătorului;
 - credentierului.
163. Prin contractul de arendă, o parte (arendator) se obligă să dea celeilalte părți (arendaș):
- doar teren agricol;
 - doar bunuri agricole;
 - teren agricol și/sau alte bunuri agricole.
164. Contractul de arendă se încheie în formă:
- scrisă;
 - autentică;
 - verbală, cu participarea a doi martori și scrisă.
165. Termenul arendei se stabilește de către părțile contractante, dar nu va fi:
- mai mic de un an și mai mare de 30 de ani;
 - mai mic de 6 luni și mai mare de 25 ani;
 - mai mic de un an și mai mare de 99 de ani.
166. Dacă contractul nu prevede altfel, partea care intenționează să nu prelungească contractul de arendă este obligată să avizeze cealaltă parte cu cel puțin:
- 3 luni înainte de expirarea termenului contractului;
 - 6 luni înainte de expirarea termenului contractului;
 - 12 luni înainte de expirarea termenului contractului.
167. În cazul vânzării de către arendatorul proprietar a bunurilor date în arendă, dreptul de preemțiune îl are:

- a. arendașul;
 - b. deținătorul terenului vecin cu cel arendat;
 - c. cumpărătorul prețului mai mare.
168. Arendarea terenurilor agricole proprietate a statului sau a unității administrativ-teritoriale se face:
- a. doar prin licitație publică;
 - b. prin negocieri directe;
 - c. prin licitație publică, dacă legea nu prevede un alt mod.
169. Contractul de leasing se încheie:
- a. în formă scrisă și autentică;
 - b. în formă scrisă;
 - c. în formă autentică.
170. Locatorul are dreptul să înstrăineze bunul în folosul terților:
- a. fără consimțământul locatarului;
 - b. fără consimțământul locatorului;
 - c. doar cu consimțământul locatarului.
171. Contractului de leasing i se aplică dispozițiile legale privind:
- a. contractul de depozit;
 - b. contractul de locațiune;
 - c. contractul de împrumut.
172. Riscul pieririi (inclusiv pierderii sau sustragerii) sau deteriorării bunului, trece la locatar:
- a. dacă a avut loc din culpa locatarului;
 - b. dacă a avut loc prin fapta locatarului;
 - c. indiferent dacă a avut loc prin fapta unui terț sau în alte circumstanțe.
173. Cesiunea sau dispunerea în alt mod de drepturile sale asupra bunului sau de drepturile care rezultă din contractul de leasing:
- a. nu-l eliberează pe locator de obligațiile ce rezultă din contract;
 - b. schimbă natura și regimul juridic al contractului;
 - c. îl eliberează pe locator de obligațiile ce rezultă din contract.
174. Dacă o rată de leasing nu este plătită, măcar parțial, mai mult de 45 de zile de la scadență, locatorul are dreptul:
- a. să recurgă la rezoluțiunea contractului de leasing;
 - b. să ceară, la alegerea sa, executarea imediată de către locatar a părții neachitate din valoarea totală sau să recurgă la rezoluțiunea leasingului;
 - c. să ceară executarea imediată a contractului.
175. Orice clauză în contractul de leasing, care derogă de la dispozițiile legale în detrimentul locatarului consumator, este:
- a. lovită de nulitate absolută;
 - b. ineficientă;
 - c. valabilă.

176. În cazul în care lucrarea sau serviciul a fost contractat la un preț forfetar, beneficiarul:
- nu poate pretinde o reducere a retribuției pe motiv că lucrarea sau serviciul a solicitat mai puțin lucru sau mai puține cheltuieli decât se preconizau;
 - poate pretinde o reducere a retribuției în cazul în care lucrarea sau serviciul a solicitat mai puține cheltuieli decât se preconizau;
 - poate pretinde o reducere a retribuției în cazul în care antreprenorul sau prestatorul nu justifică reducerea cheltuielilor;
177. Nerespectarea obligației de informare de către antreprenor în cazul necesității depășirii esențiale a devizului, acordă clientului dreptul de:
- a accepta această depășire sau a cere rezoluțiunea antreprizei;
 - a declara rezoluțiunea antreprizei și a cere repararea prejudiciului cauzat sau eliberarea lui de obligația acoperirii cheltuielilor ce depășesc devizul convenit;
 - a declara rezoluțiunea contractului de antrepriză.
178. Viciile și abaterile constatate de client trebuie stipulate:
- în contractul de antrepriză;
 - într-un act de constatare autentificat notarial;
 - în actul de recepționare semnat de părți sau întocmit unilateral.
179. Reclamațiile referitoare la viciile ascunse sau la abaterile de la condițiile contractului care nu au putut fi descoperite în momentul recepționării lucrării urmează a fi prezentate antreprenorului:
- în termen de 3 ani de la depistarea viciilor ascunse;
 - în termen de 1 an de la depistarea viciilor, dar nu mai târziu de 4 ani de la recepționarea lucrării;
 - imediat după constatarea lor.
180. Dacă relațiile dintre părți vor continua cu știința celeilalte părți și după încetarea termenului contractului de prestări servicii, în măsura în care cealaltă parte nu respinge imediat această prelungire, aceste relații pot atrage după sine:
- încetarea contractului;
 - prelungirea contractului pe un termen de 1 an;
 - prelungirea contractului pe termen nelimitat în măsura în care cealaltă parte nu respinge imediat această prelungire.
181. Transportatorul de persoane nu poate invoca dispozițiile legale care exclud sau limitează răspunderea sa ori care răstoarnă sarcina probei:
- decât dacă a fost prevăzută expres și lizibil în contract;
 - dacă prejudiciul a fost cauzat cu intenție sau culpă gravă;
 - dacă prejudiciul a fost cauzat de către un transportator succesiv.
182. În contractul de transport de bunuri, expeditorul:
- are dreptul să dispună de bun;
 - nu are dreptul să dispună de bun;
 - are dreptul să dispună de bun, dacă bunurile sunt perisabile.
183. Remunerația mandatarului se plătește în momentul:

- a. când mandatul a fost îndeplinit și mandatarul a dat socoteală despre aceasta mandantului;
 - b. încetării raportului contractual;
 - c. îndeplinirii mandatului.
184. Poate fi dat în administrare fiduciară:
- a. orice universalitate de bunuri, inclusiv proprietatea intelectuală;
 - b. doar o universalitate de bunuri;
 - c. orice bun, inclusiv o universalitate de bunuri.
185. În cadrul contractului de administrare fiduciară, administratorul fiduciar:
- a. nu poate dispune de bunuri imobile, orice înstrăinare fiind inopozabilă beneficiarului;
 - b. poate dispune de un imobil doar în cazurile prevăzute de lege sau de contractul de administrare fiduciară;
 - c. poate dispune de bunuri imobile, dacă aceasta o cer interesele beneficiarului.
186. În contractul dintre un profesionist și un consumator este abuzivă clauza, care nu a fost negociată individual și are ca obiect sau efect:
- a. extinderea drepturilor consumatorului în ceea ce ține de protecția datelor cu caracter personal sau a vieții private;
 - b. excluderea drepturilor consumatorului în ceea ce ține de protecția datelor cu caracter personal sau a vieții private;
 - c. aprecierea drepturilor consumatorului în ceea ce ține de protecția datelor cu caracter personal sau a vieții private.
187. În cadrul contractului de mandat, obligația mandatarului de păstrare a confidențialității:
- a. subzistă și după încetarea mandatului;
 - b. subzistă pentru o perioadă de 4 ani după încetarea mandatului;
 - c. subzistă pentru o perioadă de 2 ani după încetarea mandatului.
188. În cadrul contractului de mandat:
- a. doar mandantul poate declara rezoluțiunea mandatului;
 - b. oricare dintre părți poate să declare rezoluțiunea mandatului oricând și fără motive;
 - c. doar mandatarul poate declara rezoluțiunea mandatului.
189. Comitentul are dreptul la rezoluțiunea contractului de comision:
- a. cu respectarea unui preaviz de 14 zile;
 - b. în orice moment;
 - c. în orice moment, după expirarea a trei luni de la încheierea contractului.
190. Remunerația, conform contractului de expediție, este exigibilă în momentul:
- a. executării de către expeditor a indicațiilor clientului;
 - b. în care expeditorul a predat transportatorului bunul;
 - c. înaintării facturii de plată de către expeditor.
191. În cadrul contractului de depozit, depozitarul:

- a. are dreptul să ceară deponentului să predea bunul în orice moment după încheierea contractului;
 - b. nu are dreptul să ceară deponentului să predea bunul;
 - c. este obligat, în caz de întârziere a deponentului, să notifice deponentul să predea bunul.
192. Conform regulilor contractului de depozit, depozitarul:
- a. nu poate cere deponentului dovada că este proprietarul bunului;
 - b. poate cere deponentului documente care să confirme că este proprietarul bunului;
 - c. este obligat să ceară deponentului dovada dreptului de proprietate asupra bunului.
193. La primirea bunurilor, magazinerul are obligația:
- a. să elibereze o recipisă de magazinaj;
 - b. să elibereze o confirmare de primire a bunurilor, care se autentifică notarial;
 - c. să înregistreze contractul de magazinaj în registrul contractelor.
194. Constituie pachet de servicii de călătorie:
- a. o combinație a cel puțin două tipuri diferite de servicii de călătorie destinate aceleiași călătorii sau vacanțe;
 - b. organizarea transportului pentru orice serviciu de călătorie oferit de agenția turistică;
 - c. organizarea transportului pentru călătoriile ocazionale ale persoanelor.
195. Angajament de a plăti sau a executa orice altă prestație ori de a despăgubi creditorul cu scopul de a garanta obligația datorată de o altă persoană se prezumă că este:
- a. o scrisoare de confort și/sau de garanție;
 - b. o garanție personală autonomă;
 - c. o fidejusiune.
196. Scrisoarea de confort este:
- a. un drept de garanție reală;
 - b. o creanță necondiționată asupra emitentului;
 - c. o garanție personală.
197. Garanția personală poate fi asumată:
- a. doar prin cunoașterea de către debitor;
 - b. fără cunoașterea de către debitor și chiar împotriva voinței lui;
 - c. doar dacă este gratuită.
198. Actul juridic prin care se asumă o garanție personală:
- a. se încheie în formă scrisă;
 - b. se încheie în formă scrisă, sub sancțiunea nulității;
 - c. poate fi încheiat doar verbal.
199. Garanția personală autonomă:
- a. se consideră nulă, dacă este indicată obligația de bază datorată creditorului;
 - b. își pierde caracterul autonom, dacă este indicată obligația de bază datorată creditorului;
 - c. își menține caracterul autonom, chiar dacă în cuprinsul ei s-a făcut o trimitere

generală la obligația de bază datorată creditorului.

200. Fidejutorul are dreptul să refuze executarea obligației de garanție, dacă:
- fidejusiunea este oferită cu titlu gratuit de către fidejutor;
 - fidejutorul a înaintat acțiunea în judecată față de debitor;
 - debitorul are dreptul de a suspenda executarea obligației corelative.
201. Dacă s-a stipulat că garanția personală acordată de consumator este garanție autonomă, această stipulație:
- este lovită de nulitate absolută și se consideră că garanția este o fidejusiune, cu condiția că sunt îndeplinite celelalte condiții de validitate;
 - este valabilă, dacă consumatorul a primit consultație independentă;
 - este inopozabilă celuilalt soț al garantului, dacă nu a fost dat acordul expres al celuilalt soțului.
202. Contractul de intermediere exclusivă se încheie:
- în formă autentică;
 - prin comunicări electronice, sub sancțiunea nulității;
 - în scris.
203. Pretențiile intermediarului locativ cu privire la plata remunerației și a despăgubirii sau la compensarea cheltuielilor sunt excluse atunci când:
- contractul de închiriere nu a fost încheiat în perioada de 2 săptămâni de la încheierea contractului de intermediere;
 - printr-un contract de închiriere, doar s-a prelungit ori s-a modificat chiria asupra aceleiași locuințe;
 - contractul nu a fost încheiat în formă autentică, chiar dacă există început de dovadă scrisă.
204. Dispozițiile legale referitoare la contractele privind punerea pe piață a produselor altora se aplică:
- contractelor de vânzare-cumpărare;
 - contractului de agenție comercială, contractului de comision profesionist, contractului de franciză și contractului de distribuție;
 - contractelor de mandat, comision și credit.
205. În scopul garantării drepturilor sale la remunerație la plata despăgubirilor și la compensație, partea care pune produsele altuia pe piață:
- poate solicita celeilalte părți să ofere garanții personale sau reale;
 - are un drept de retenție asupra bunurilor mobile ale celeilalte părți, care au intrat în posesia sa pe baza contractului, atât timp cât cealaltă parte nu își execută obligațiile;
 - nu poate reține bunurile celeilalte părți, chiar dacă cealaltă parte nu își execută obligațiile.
206. În contractele de punere pe piață a produselor altuia, partea care primește informații confidențiale de la cealaltă parte este obligată:
- să păstreze confidențialitatea informațiilor atât pe durata contractului cât și după încetarea acestuia;
 - să păstreze confidențialitatea informațiilor doar pe durata contractului;

- c. să nu divulge informațiile confidențiale, dacă aceasta poate cauza prejudiciu.
207. Contractul de distribuție exclusivă este contractul de distribuție în virtutea căruia furnizorul se obligă:
- a. să furnizeze produse exclusiv pe un anumit teritoriu;
 - b. să furnizeze produse unui singur distribuitor pe un teritoriu determinat sau către un anumit grup de clienți;
 - c. să cumpere doar de la un singur sau de la mai mulți vânzători de produse.
208. Atunci când furnizorul prevede că capacitatea sa de furnizare va fi în mod semnificativ mai mică decât capacitatea la care distribuitorul a avut motive să se aștepte, furnizorul:
- a. este obligat să avertizeze distribuitorul într-un termen rezonabil;
 - b. nu are obligație de informare a distribuitorului, dacă nu a fost stabilită în contract;
 - c. este obligat să informeze distribuitorul în termen maxim de până la 3 luni.
209. În contractul de agenție comercială orice plată, care depinde total sau parțial de numărul sau valoarea contractelor, se prezumă:
- a. dobândă contractuală;
 - b. avans, până la plata efectivă conform acelor contracte;
 - c. comision.
210. Agentul comercial este obligat să urmeze indicațiile rezonabile ale principalului, dacă acestea:
- a. nu afectează în mod semnificativ independența agentului comercial;
 - b. afectează în mod semnificativ decizia agentului comercial;
 - c. nu dăunează activității agentului comercial.
211. În contractul de comision profesionist, în cazul în care nu acționează conform indicațiilor comitentului, comisionarul:
- a. nu este obligat să reparare prejudiciul cauzat;
 - b. este obligat să repare prejudiciul cauzat;
 - c. este obligat să notifice pe comitent, după ce a acționat.
212. În contractul de franciză clauza, prin care părțile derogă de la obligația să colaboreze activ și loial și să-și coordoneze eforturile pentru a atinge obiectivele contractului, este lovită de:
- a. nulitate virtuală;
 - b. nulitate relativă;
 - c. nulitate absolută.
213. Francizorul:
- a. este obligat să depună eforturi rezonabile pentru a promova și a menține reputația rețelei de franciză;
 - b. are dreptul de a promova și menține reputația rețelei de franciză;
 - c. poate depune eforturi pentru a promova și menține reputația rețelei de franciză.
214. Banca poate furniza către autorități publice informația care constituie secret bancar al deponentului:

- a. la solicitarea scrisă din partea autorității publice;
 - b. numai în cazul și în modul prevăzut de lege;
 - c. doar cu acordul prealabil al deponentului.
215. O sumă debitată incorect în contul clientului:
- a. trebuie înregistrată din nou în credit;
 - b. poate fi restituită doar la solicitarea scrisă sau electronică a clientului;
 - c. nu poate fi înregistrată din nou în credit.
216. Dacă nu există un motiv temeinic pentru rezoluțiune, banca poate declara rezoluțiunea contractului de cont curent:
- a. indiferent de posibilitatea clientului de a face decontări prin virament;
 - b. respectând un termen de preaviz de 3 luni;
 - c. numai în măsura în care titularul poate beneficia în alt mod de posibilitatea efectuării decontărilor prin virament.
217. Contractul de credit se aplică împrumuturilor acordate:
- a. de către bănci sau organizații de creditare nebancară, precum și alte organizații, care acordă credite în baza legii;
 - b. doar de către bănci;
 - c. doar de organizațiile de creditare nebancară, care acordă credite în baza legii.
218. În cazul refuzului debitorului de a oferi garanțiile suplimentare solicitate de creditor, acesta din urmă are dreptul:
- a. doar să declare rezoluțiunea contractului de credit;
 - b. să anuleze contractul sau să reducă suma creditului proporțional reducerii garanției;
 - c. să reducă suma creditului proporțional reducerii garanției sau să declare rezoluțiunea contractului de credit.
219. Părțile contractului de credit pot conveni asupra unei dobânzi:
- a. doar fixe;
 - b. doar flotante;
 - c. fixe sau flotante.
220. În contractul de credit, creditorul:
- a. nu poate modifica în mod unilateral mărimea dobânzii decât în cazurile prevăzute de lege sau de contract;
 - b. poate modifica în mod unilateral mărimea dobânzii;
 - c. poate modifica în mod unilateral mărimea dobânzii, doar dacă acest drept este prevăzut de contract.
221. În cadrul unui contract de credit, creditorul:
- a. nu este obligat să accepte anularea măsurilor de asigurare care depășesc limita convenită a garanțiilor;
 - b. este obligat să accepte anularea măsurilor de asigurare care depășesc limita convenită a garanțiilor;
 - c. poate accepta anularea măsurilor de asigurare care depășesc limita convenită a garanțiilor.

222. Rezoluțiunea contractului de credit:
- constituie temei pentru renegocierea condițiilor de creditare, dacă debitorul acceptă;
 - suspendă imediat utilizarea creditului;
 - are ca efect calcularea penalității pentru partea vinovată de rezoluțiune.
223. În cazul în care a rezolvit contractul de credit pentru neexecutarea fără justificare a obligațiilor de către debitor, banca sau organizația de creditare nebanară:
- nu are dreptul de a cere dobânda, pe care o va rata din cauza încetării înainte de termen a contractului de credit;
 - are dreptul de a cere dobânda, pe care o va rata din cauza încetării înainte de termen a contractului de credit;
 - poate alege să încaseze fie dobânda, fie penalitatea, pe care o va rata din cauza încetării înainte de termen a contractului de credit.
224. În contractul de credit pentru consum bonitatea consumatorului presupune capacitatea consumatorului de a:
- aționa cu bună-credință la restituirea sumei creditului acordat;
 - restitui, la scadență, creditul conform contractului de credit, inclusiv dobânda și costurile aferente;
 - restitui, anticipat, creditul conform contractului de credit, inclusiv dobânda și costurile aferente.
225. În contractul de credit pentru consum valoarea totală a creditului semnifică sumele totale:
- puse la dispoziție în baza unui contract de credit;
 - care urmează a fi achitate de către consumator creditorului;
 - incluse cu titlu de dobândă anuală efectivă (DAE).
226. În contractul de credit pentru consum, în cazul în care contractul este redactat pe hârtie, culoarea de fond a hârtiei pe care este redactat contractul trebuie să fie:
- aceiași sau foarte apropiată de fontul utilizat;
 - în contrast cu cea utilizată în publicitatea contractului de credit;
 - în contrast cu cea a fontului utilizat.
227. În contractul de credit pentru consum clauzele contractuale care dau dreptul creditorului să modifice unilateral clauzele contractuale fără încheierea unui act adițional acceptat de consumator sunt:
- interzise;
 - permise;
 - inopozabile consumatorului.
228. În contractul de credit pentru consum se interzice introducerea în contractele de credit a clauzelor, prin care consumatorul:
- are dreptul de a pretinde păstrarea confidențialității informațiilor;
 - este obligat să păstreze confidențialitatea prevederilor și a condițiilor contractuale;
 - este îndreptățit la revocarea unilaterală a contractului.

229. În contractul de credit pentru consum se interzice stabilirea costului total al creditului mai mare decât:
- valoarea sumei indicate în contract a creditului;
 - DAE-ul indicat în informațiile precontractuale;
 - valoarea debursată conform contractului respectiv.
230. În contractul de credit pentru consum, se interzice aplicarea ratei dobânzii de credit anuale specificată în contractul de credit, dacă aceasta depășește:
- 100%;
 - 50%;
 - 75%.
231. Dacă creditorul a stabilit costul total al creditului de consum în valoare mai mare decât valoarea debursată conform contractului respectiv, atunci creditorul are dreptul să solicite doar restituirea:
- sumei inițial debursate și dobânda legală, fără drept de a pretinde comisioane;
 - sumei inițial debursate, fără revendicarea altor plăți prevăzute în contract;
 - sumei inițial debursate și dobânda conform ratei contractuale, fără drept de a pretinde alte plăți.
232. În contractul de credit pentru consum, consumatorul:
- nu are dreptul de a revoca contractul;
 - are dreptul de a revoca contractul în termen de 14 zile, fiind obligat să indice motivele revocării;
 - are la dispoziție un termen de 14 zile calendaristice, în care poate revoca contractul fără a invoca motive.
233. În cazul în care consumatorul și-a exercitat un drept de revocare a unui contract de furnizare de bunuri sau servicii:
- consumatorul nu mai are obligații în temeiul unui contract de credit legat;
 - consumatorul continua să aibă obligații în temeiul unui contract de credit legat;
 - contractual de credit legat devine inopozabil consumatorului.
234. În cadrul contractului de credit părțile:
- nu pot conveni asupra unui comision de plată anticipată, prin care se va repara prejudiciul cauzat prin rambursarea anticipată;
 - sunt obligate să convină asupra unui comision de plată anticipată, prin care se va repara prejudiciul cauzat prin rambursarea anticipată;
 - pot conveni asupra unui comision de plată anticipată, prin care se va repara prejudiciul cauzat prin rambursarea anticipată.
235. Creditorul poate cesiona contractul de credit unei bănci sau organizației de creditare nebanară:
- cu sediul sau sucursală în Republica Moldova, fără acordul celeilalte părți contractante;
 - cu sediul sau sucursală în Republica Moldova, doar cu acordul celeilalte părți contractante;
 - cu sediul în străinătate, indiferent de existența acordului celeilalte părți.

236. Dacă altceva nu s-a prevăzut expres sau nu rezultă în chip neîndoielnic din textul garanției bancare, garanția bancară se consideră o garanție:
- reală autonomă, care se execută după regulile gajului;
 - personală autonomă, la prima cerere asumată prin act juridic unilateral;
 - personală accesorie, la prima cerere asumată prin act juridic unilateral.
237. Ordonatorul poate revoca sau modifica ordinul de plată până la:
- data expedierii de către bancă a acestuia spre executare;
 - ziua imediat următoare de la transmitere;
 - momentul primirii de către bancă a acestuia spre executare.
238. Banca:
- nu își asumă nici o obligație ori responsabilitate pentru autenticitatea documentelor anexate la incasoul documentar;
 - este obligată să verifice autenticitatea documentelor anexate la incasoul documentar;
 - nu își asumă nici o obligație ori responsabilitate, dacă documentele anexate la incasoul documentar nu sunt autentificate notarial.
239. Acreditivul documentar este:
- incontestabil;
 - irevocabil;
 - inopozabil.
240. Acreditivul documentar trebuie să indice clar, dacă este utilizabil:
- la prezentarea documentelor sau doar la cerere;
 - doar la prezentarea documentelor sau a bunurilor;
 - prin plată la vedere, prin plată amânată sau prin acceptare.
241. În cadrul contractului de factoring cesiunea creanțelor:
- nu trebuie să fie notificată debitorilor;
 - trebuie să fie notificată debitorilor;
 - poate fi notificată debitorilor, dacă contractul nu prevede altfel.
242. Cesiunea creanței aderentului către factor:
- nu poate fi realizată, dacă între aderent și debitor există o convenție ce interzice o astfel de cesiune;
 - poate fi realizată, chiar dacă între aderent și debitor există o convenție ce interzice o astfel de cesiune;
 - poate fi realizată, doar dacă între aderent și debitor există o convenție ce permite o astfel de cesiune.
243. Orice clauză, care derogă de la dispozițiile capitolului contractului de asigurare, este lovită de nulitate absolută, dacă este în detrimentul:
- contractantului asigurării, care este un profesionist, indiferent de domeniul în care activează;
 - contractantului, asiguratului sau beneficiarului consumator;
 - asiguratului, care este o organizație necomercială.
244. Contractul de asigurare poate stipula:

- a. unul sau mai mulți asigurați, beneficiari sau persoane asigurate;
 - b. doar un singur asigurat;
 - c. doar un singur beneficiar al asigurării.
245. Contractul de reasigurare produce efecte doar între:
- a. beneficiarul asigurării și reasigurator;
 - b. asigurat și reasigurator;
 - c. asigurator și reasigurator.
246. Cazul asigurat constă în producerea riscului asigurat, care naște obligația asiguratorului să:
- a. plătească indemnizația ori despăgubirea de asigurare;
 - b. compenseze integral prejudiciul suferit de către asigurat;
 - c. compenseze parțial prejudiciul suferit de către beneficiarul asigurării.
247. Contractul de asigurare:
- a. nu se poate dovedi cu martori, chiar dacă există un început de dovadă scrisă;
 - b. poate dovedi cu martori, chiar dacă există un început de dovadă scrisă;
 - c. nu se poate dovedi cu martori, cu excepția cazului când există un început de dovadă scrisă.
248. Dacă documentele de asigurare au dispărut din cauza unui eveniment în afara controlului părților și nu există posibilitatea obținerii unui duplicat, existența și conținutul acestora:
- a. nu poate fi dovedit;
 - b. poate fi dovedit doar prin înscrisuri;
 - c. poate fi dovedit prin orice mijloc de probă.
249. Acordul, prin care contractul de asigurare se consideră prelungit în mod tacit pe o durată mai mare de un an, se consideră:
- a. nul;
 - b. nescris;
 - c. ineficient.
250. Asigurătorul declară rezoluțiunea prin declarație față de contractant:
- a. doar atunci când contractantul este și asiguratul și beneficiarul asigurării;
 - b. atunci când contractantul este și asiguratul;
 - c. chiar dacă o altă persoană are calitatea de asigurat sau de beneficiar al asigurării.
251. Obligația de informare a asigurătorului despre producerea cazului asigurat se consideră îndeplinită:
- a. inclusiv atunci când un terț informează asigurătorul;
 - b. doar dacă informarea este executată de către contractantul asigurării în formă scrisă;
 - c. doar dacă informarea este executată de către asigurat în formă scrisă.
252. Suma asigurată nu poate depăși:
- a. valoarea dublă a primei de asigurare;
 - b. valoarea reală dublă a bunului asigurat la data asigurării;

- c. valoarea reală a bunului asigurat.
253. În contractul de asigurare de răspundere civilă clauza, care îl exonerează pe asigurator de obligații în cazul în care contractantul sau, după caz, asiguratul recunoaște obligația de a repara prejudiciul față de terțul pagubit, este:
- a. ineficientă;
 - b. nulă;
 - c. valabilă.
254. Dacă a avut loc o reducere esențială a riscului asigurat, contractantul are dreptul să ceară:
- a. reducerea proporțională a primei pentru perioada de asigurare rămasă;
 - b. reducerea cu 50% a primei pentru perioada de asigurare rămasă;
 - c. reducerea proporțională a primei pentru perioada de asigurare rămasă, doar dacă acest drept este prevăzut în contract.
255. Contractantul este obligat la plata primei de asigurare:
- a. înainte de eliberarea poliței de asigurare;
 - b. doar la eliberarea poliței de asigurare;
 - c. doar la producerea riscului asigurat.
256. Partea la tranzacția extrajudiciară poate invoca tranzacția extrajudiciară, pe cale de excepție:
- a. după confirmarea ei în cadrul unei proceduri de arbitraj;
 - b. după confirmarea tranzacției de către instanța de judecată;
 - c. fără a cere confirmarea ei.
257. Tranzacția:
- a. nu poate stipula o penalitate pentru cel care omite să o execute;
 - b. poate stipula o penalitate pentru cel care omite să o execute;
 - c. nu poate stipula o dobândă de întârziere pentru cel care omite să o execute.
258. Tranzacția:
- a. nu poate fi atacată cu acțiune revocatorie, dacă părțile nu au stabilit altfel;
 - b. poate fi atacată cu acțiune revocatorie sau cu acțiune în declararea simulației;
 - c. nu poate fi atacată cu acțiune în declararea simulației.
259. Dacă o parte are dreptul la rezoluțiunea tranzacției judiciare pentru neexecutarea obligațiilor care rezultă din ea, rezoluțiunea:
- a. poate opera prin declarație unilaterală;
 - b. nu se poate declara prin notificare unilaterală;
 - c. poate opera doar dacă este oferit termen de grație de 30 zile pentru remedierea neexecutării.
260. În lipsa unei stipulări contrare, tranzacția:
- a. poate fi anulată doar parțial;
 - b. se supune doar nulității totale;
 - c. poate fi declarată ineficientă.
261. Hotărârea instanței prin care se constată sau se declară nulitatea tranzacției:

- a. lipsește de orice efect raportul juridic care a stat la baza încheierii tranzacției;
 - b. nu afectează hotărârea instanței prin care tranzacția judiciară a fost confirmată;
 - c. lipsește de orice efect hotărârea instanței prin care tranzacția judiciară a fost confirmată.
262. Tranzacția, care este fondată pe un titlu nul, este lovită, de asemenea, de nulitate, cu excepția cazului când:
- a. părțile au acoperit în mod expres nulitatea;
 - b. instanța de judecată a stabilit altfel la confirmarea tranzacției;
 - c. părțile au simulat tranzacția.
263. Tranzacția fondată pe un înscris ulterior recunoscut fals:
- a. este ineficientă;
 - b. este nulă;
 - c. devine contestabilă.
264. Tranzacția este nulă, dacă:
- a. are două obiecte și dacă documentele descoperite dovedesc că ambele părți aveau doar obligații;
 - b. părțile au simulat obiectul raportului juridic care a stat la baza tranzacției;
 - c. are doar un obiect și dacă documentele descoperite dovedesc că una din părți nu avea nici un drept.
265. Contractul de societate civilă nu poate fi modificat, în lipsa unei clauze contrare, decât prin:
- a. acordul majorității calificate a asociaților;
 - b. acordul comun al tuturor asociaților;
 - c. hotărârea instanței de judecată.
266. În contractul de societate civilă, pentru bunul dat în calitate de contribuție, asociatul:
- a. nu poartă răspundere pentru viciile bunului;
 - b. răspunde conform regulilor contractului de donație;
 - c. răspunde conform regulilor privind răspunderea vânzătorului.
267. Dacă prin contractul de societate civilă nu s-a dispus altfel, contribuțiile asociaților:
- a. devin proprietate comună a participanților, conform cotelor-părți din patrimoniul social;
 - b. devin doar proprietate comună în devălmășie a asociaților;
 - c. nu devin proprietate comună a asociaților.
268. În cadrul societății civile, în cazul înstrăinării unei cote-părți din patrimoniul social, ceilalți asociați:
- a. au dreptul de preemțiune;
 - b. nu au dreptul de preemțiune;
 - c. au dreptul de preemțiune, doar dacă acest drept este stabilit în legi speciale.
269. În cadrul drepturilor comune, fiecărui copărtaș i se cuvin fructe:
- a. întreaga parte a fructelor neculese;

- b. în parte egală cu numărul total al fructelor;
 - c. o parte din fructe, proporțional cotei sale.
270. Cererea de desființare a comunității drepturilor comune:
- a. se supune prescripției extinctive generale de 3 ani;
 - b. se supune prescripției extinctive speciale de 12 luni;
 - c. nu este supusă prescripției.
271. În cazul în care acțiunea indicată în anunțul promisiunii publice de recompensă este săvârșită de mai multe persoane, dreptul la recompensă îl are persoana care:
- a. s-a înscris prima la concurs și a săvârșit acțiunea în interiorul termenului;
 - b. a săvârșit prima acțiunea;
 - c. a fost aleasă de către beneficiar, conform principiului echității.
272. În cadrul concursului, anunțul public de acordare a recompensei sub formă de premiu pentru cea mai bună executare a unei lucrări este valabil numai în cazul în care stabilește:
- a. modul de executare a lucrării;
 - b. termenul de executare a lucrării;
 - c. autorul executării lucrării.
273. Contractul privind jocul și pariul este:
- a. eficient și valabil, dacă legea nu prevede altfel;
 - b. valabil, doar în cazurile expres prevăzute de lege;
 - c. valabil, doar dacă este întocmit în formă scrisă.
274. Contractul de loterie și alte contracte de joc similare produc efecte juridice:
- a. dacă participă cel puțin doi beneficiari;
 - b. numai dacă loteria sau jocul sunt organizate de stat;
 - c. numai dacă loteria sau jocul sunt autorizate de stat.
275. În gestiunea de afaceri, în scopul înlăturării unui pericol ce amenință viața unei persoane, actele pot fi săvârșite:
- a. fără consimțământul acesteia;
 - b. doar în interiorul unui termen de 10 zile;
 - c. fără a genera răspundere pentru gerant.
276. În cazul în care gerantul știa sau trebuia să știe că acționează contrar voinței reale sau prezumtive a geratului, acesta:
- a. este obligat să repare prejudiciul cauzat prin gestiunea afacerii chiar dacă nu are o altă vină;
 - b. nu este obligat să repare prejudiciul cauzat prin gestiunea afacerii;
 - c. are dreptul la recuperarea costurilor, indiferent dacă nu are o altă vină.
277. În cadrul gestiunii de afaceri, executarea obligațiilor de întreținere:
- a. poate fi efectuată doar după consultare cu cel care are o asemenea obligație;
 - b. poate fi efectuată împotriva voinței celui care are o asemenea obligație;
 - c. nu poate fi efectuată împotriva voinței celui care are o asemenea obligație.

278. Dacă o persoană obține o îmbogățire nejustificată, care se atribuie la dezavantajul suferit de o altă persoană, față de persoana dezavantajată ea este obligată:
- să utilizeze în continuare bunul;
 - să restituie ceea ce îi aparține cu titlu de proprietate;
 - să restituie îmbogățirea.
279. Dacă contractul sau un alt act juridic este lovit de nulitate sau este ineficient cu efect retroactiv, ori dacă hotărârea judecătorească sau un alt temei de obținere este nevalabil cu efect retroactiv, persoana îmbogățită:
- nu este îndreptățită la îmbogățire pe baza acestui temei;
 - este îndreptățită să invoce îmbogățirea pe baza acestui temei;
 - nu are obligația de restituire în baza îmbogățirii nejustificate.
280. Persoana îmbogățită se consideră îndreptățită la îmbogățire în baza legii, dacă a dobândit îmbogățirea prin:
- încheierea unui contract, chiar dacă acel contract a fost declarat nul sau ineficient;
 - uzucapiune, bună-credință, precum și în alte cazuri când, conform legii, ea are dreptul de a păstra îmbogățirea;
 - găsirea bunului pe teritoriul terenului propriu, indiferent de valoarea și destinația bunului.
281. O îmbogățire se poate atribui la dezavantajul altuia:
- doar dacă îmbogățirea și dezavantajul sunt de același tip;
 - doar dacă îmbogățirea și dezavantajul sunt de aceeași valoare;
 - chiar dacă îmbogățirea și dezavantajul nu sunt de același tip sau aceeași valoare.
282. O persoană este îmbogățită prin:
- majorarea patrimoniului său, folosirea bunurilor altuia, prestarea unui serviciu sau executarea unei lucrări în folosul său;
 - majorarea valorii bunurilor proprii, dacă acestea nu au fost dobândite ca urmare a îmbogățirii fără justă cauză;
 - micșorarea patrimoniului său sau a bunurilor ce îi aparțin.
283. Dacă debitorul execută obligația în folosul unui terț neîndreptățit, iar, conform legii, debitorul se consideră eliberat de obligație, îmbogățirea obținută de terț se atribuie:
- avantajului creditorului;
 - dezavantajului creditorului;
 - dezavantajului debitorului.
284. Dacă îmbogățirea nejustificată constă într-un bun care poate fi transmis, persoana îmbogățită:
- este obligată să restituie îmbogățirea prin transmiterea bunului persoanei dezavantajate;
 - nu poate fi obligată să transmită bunul;
 - poate să restituie, la propria discreție, valoarea bănească a bunului.

285. Dacă îmbogățirea nejustificată constă din bunuri care nu pot fi transmise, din lucrări, servicii sau folosința unui bun, persoana îmbogățită este obligată:
- să restituie îmbogățirea prin plata valorii bănești duble în raport cu îmbogățirea;
 - să procure bunul sau serviciul respectiv pentru persoana dezavantajată;
 - să restituie îmbogățirea prin plata valorii bănești în folosul persoanei dezavantajate.
286. Obligația de restituire a îmbogățirii nejustificate:
- se extinde doar asupra economisirii rezultate din fructe sau folosință;
 - nu se extinde asupra fructelor și folosinței îmbogățirii, dacă contractul nu prevede altfel;
 - se extinde și asupra fructelor și folosinței îmbogățirii sau, dacă este mai mică, asupra economisirii rezultate din fructe sau folosință.
287. O îmbogățire se atribuie la dezavantajul altuia, în special, dacă persoana îmbogățită:
- este eliberată de o obligație de către persoana dezavantajată;
 - primește un serviciu de la persoana dezavantajată în baza unui contract;
 - este deposedată de un bun de către persoana dezavantajată.
288. Valoare bănească a îmbogățirii se consideră:
- suma de bani la care un transmitător și un dobânditor cu intenții reale de a încheia un contract ar fi convenit în mod valabil ca preț al acesteia;
 - valoarea bunurilor la care un transmitător și un dobânditor cu intenții reale ar fi încheiat contractul în privința acestora;
 - suma mijloacelor bănești la care terțul și transmitătorul ar fi convenit în mod valabil încheierea actului juridic.
289. În cadrul îmbogățirii fără justă cauză, economisire se consideră:
- micșorarea bunurilor și micșorarea obligațiilor, pe care persoana îmbogățită, în împrejurări specifice ei, le-ar fi suportat dacă nu obținea îmbogățirea;
 - micșorarea bunurilor sau majorarea obligațiilor, pe care persoana îmbogățită, în împrejurări specifice ei, le-ar fi suportat dacă nu obținea îmbogățirea;
 - majorarea bunurilor și majorarea obligațiilor, pe care persoana îmbogățită, în împrejurări specifice ei, le-ar fi suportat dacă nu obținea îmbogățirea.
290. O altă persoană decât autorul prejudiciului este obligată să repare prejudiciul:
- doar dacă este părinte și răspunde pentru faptele copilului său;
 - numai dacă persoana și-a dat acordul în formă scrisă;
 - numai în cazurile expres prevăzute de lege.
291. Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăție:
- se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege;
 - nu se repară, cu excepția intenției sau culpei grave;
 - se repară numai în cazurile prevăzute expres de contract.
292. O altă persoană decât autorul prejudiciului este obligată să repare prejudiciul:
- numai în cazurile expres stabilite în contract;
 - în toate cazurile, dacă a cunoscut sau trebuia să cunoască despre prejudiciu;

- c. numai în cazurile expres prevăzute de lege.
293. Pericolul cauzării în viitor a unui prejudiciu:
- a. nu dă temei interzicerii faptelor care pot genera un astfel de pericol;
 - b. dă temei interzicerii faptelor care pot genera un astfel de pericol;
 - c. dă temei de supraveghere a faptelor care pot genera un astfel de pericol.
294. Dacă în timpul apărării împotriva unui atac injust s-a cauzat prejudiciu unui terț, prejudiciul:
- a. urmează să fie reparat de atacator;
 - b. urmează să fie reparat de cel care se apără;
 - c. nu urmează a fi reparat.
295. În cazul în care prepusul a cauzat prejudiciul cu intenție, persoana vătămată:
- a. nu poate alege să ceară repararea prejudiciului în mod solidar de la prepus și comitent;
 - b. poate alege să ceară repararea prejudiciului numai de la comitent, numai de la prepus sau de la ambii în mod solidar;
 - c. nu poate exclude repararea prejudiciului în mod solidar de către prepus și comitent.
296. În cadrul răspunderii comitentului pentru fapta prepusului, comitentul:
- a. conservă dreptul de regres contra prepusului;
 - b. nu are drept de regres contra prepusului;
 - c. conservă dreptul de regres contra asociaților persoanei juridice comitent.
297. Autoritatea publică:
- a. nu răspunde pentru prejudiciul cauzat prin adoptarea unui act normativ sau omisiunea de a-l adopta;
 - b. poartă răspundere pentru prejudiciul cauzat prin adoptarea unui act normativ;
 - c. poartă răspundere pentru prejudiciul cauzat prin omisiunea de adopta un act normativ.
298. Prejudiciul cauzat de un minor care nu a împlinit 14 ani se repară de părinți sau de tutorii lui:
- a. în toate cazurile;
 - b. dacă nu demonstrează lipsa vinovăției lor în supravegherea sau educarea minorului;
 - c. dacă se demonstrează vinovăția lor în fapta prejudiciabilă.
299. Persoana în privința căreia nu s-a instituit o măsură de ocrotire judiciară, care a cauzat un prejudiciu aflându-se în imposibilitatea de a conștientiza sau dirija pe deplin acțiunile sale:
- a. nu răspunde pentru prejudiciu;
 - b. răspunde doar pentru prejudiciu material;
 - c. răspunde doar pentru prejudiciu moral.
300. Proprietarul unui animal sau persoana care se servește de animal în timpul serviciului:
- a. nu răspunde de prejudiciul cauzat de acesta, dacă nu a scăpat de sub paza sa;

- b. nu răspunde de prejudiciul cauzat de acesta, dacă a scăpat de sub paza sa;
 - c. răspunde de prejudiciul cauzat de acesta, fie că se afla în paza sa, fie că a scăpat de sub pază.
301. Cel care, în mod ilegal, împiedică sau tulbură activitatea profesionistului, este obligat:
- a. la plata prejudiciului moral profesionistului, chiar dacă a acționat din imprudență;
 - b. să repare prejudiciul cauzat astfel;
 - c. la repararea prejudiciului cauzat, doar dacă a acționat din intenție sau din culpă gravă.
302. Cheltuielile suportate de autoritatea publică competentă pentru restabilirea elementelor naturale care constituie mediul, cum ar fi aerul, apa, solul, flora și fauna, ca urmare a lezării substanțiale:
- a. se repară acelei autorități publice competente;
 - b. se repară proprietarului elementelor naturale;
 - c. nu pot fi recuperate, dacă nu poate fi identificat proprietarul elementelor naturale.
303. În caz de vătămare a integrității corporale sau altă vătămare a sănătății, la determinarea salariului sau venitului ratat:
- a. se ia în considerare doar pensia de dizabilitate plătită pe linia asigurărilor sociale de stat;
 - b. se iau în considerare toate indemnizațiile sau alte sume plătite pe linia asigurărilor sociale de stat;
 - c. nu se iau în considerare pensia de dizabilitate și nici alte indemnizații sau sume plătite pe linia asigurărilor sociale de stat.
304. Răspunderea delictuală pentru cauzarea intenționată a prejudiciului nu poate fi exclusă sau limitată:
- a. sub sancțiunea nulității;
 - b. sub sancțiunea inopozabilității;
 - c. decât în cazurile expres prevăzute de lege.
305. În cadrul răspunderii delictuale acțiunea în reparare a prejudiciului se prescrie în termen de 3 ani, începând cu momentul în care persoana vătămată:
- a. a cunoscut despre existența prejudiciului;
 - b. trebuia să cunoască despre existența prejudiciului;
 - c. a cunoscut sau trebuia să cunoască existența prejudiciului și persoana obligată să-l repare.
306. Răspunderea producătorului pentru produsele cu viciu:
- a. poate fi exclusă ori limitată printr-o clauză contractuală, dacă actul este autentificat notarial și investit cu formulă executorie;
 - b. poate fi exclusă ori limitată printr-o clauză contractuală, inclusiv în caz de tranzacție;
 - c. nu poate fi exclusă ori limitată printr-o clauză contractuală.
307. Răspunderea producătorului de produse:

- a. este diminuată în cazul în care prejudiciul este produs concomitent de un viciu al produsului și de acțiunea unui terț;
 - b. nu este diminuată în cazul în care prejudiciul este produs concomitent de un viciu al produsului și de acțiunea unui terț;
 - c. nu este majorată în cazul în care prejudiciul este produs concomitent de un viciu al produsului și de acțiunea unui terț.
308. Dobândirea, utilizarea sau divulgarea unui secret comercial este considerată legală în măsura în care o astfel de dobândire, utilizare sau divulgare este:
- a. impusă sau permisă de lege;
 - b. impusă sau permisă de autoritate publică;
 - c. permisă de prevederile Codului civil.
309. Dobândirea unui secret comercial fără consimțământul deținătorului secretului comercial în cauză este considerată ilegală ori de câte ori este efectuată prin:
- a. accesul autorizat din partea deținătorului secretului comercial;
 - b. orice comportament care, date fiind circumstanțele, contravine practicilor comerciale loiale;
 - c. orice comportament stabilit în contractul dintre deținătorul secretului comercial și cealaltă parte.
310. Dobândirea, utilizarea sau divulgarea unui secret comercial este, de asemenea, considerată ilegală atunci când o persoană, în momentul dobândirii, utilizării sau divulgării acestuia, avea cunoștință că secretul comercial a fost obținut:
- a. de la o altă persoană, care a utilizat sau a divulgat secretul comercial în mod ilegal;
 - b. de la o altă persoană, care a utilizat sau a divulgat secretul comercial în mod legal;
 - c. de la o altă persoană, care a utilizat sau a divulgat secretul comercial în mod contractual.
311. Acțiunile prin care se apără dreptul asupra secretului comercial și acțiunile de aplicare a măsurilor, procedurilor și acțiunilor reparatorii sunt supuse termenului de prescripție de:
- a. 3 ani;
 - b. 10 ani;
 - c. 6 ani.
312. Divulgarea unui secret comercial în schimbul constituirii unei cauțiuni este:
- a. interzisă;
 - b. permisă;
 - c. permisă, cu excepțiile stabilite de lege.
313. La cererea părții prejudiciate, instanța de judecată dispune ca făptuitorul care știa că se implică în utilizarea ilegală a unui secret comercial să plătească deținătorului secretului comercial o despăgubire:
- a. egală cu valoarea bunurilor produse cu încălcarea secretului comercial;
 - b. proporțională cu prejudiciul realmente suferit ca urmare a utilizării ilegale a secretului comercial;
 - c. proporțională cu valoarea bunurilor produse cu încălcarea secretului comercial.

314. Limitarea răspunderii materiale a salariatului față de angajator în ceea ce privește despăgubirea pentru dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a unui secret comercial al angajatorului:
- nu se aplică, chiar dacă salariatul a acționat fără intenție;
 - se aplică, în cazul în care salariatul a acționat fără intenție;
 - se aplică, în cazul în care salariatul a acționat cu intenție.
315. O fiducie poate avea:
- doar un constituitor și doi beneficiar al fiduciei, atât inițiali cât și subsecvenți;
 - doar un fiduciar și un beneficiar al fiduciei, atât inițiali cât și subsecvenți;
 - unul sau mai mulți constituitori, fiduciar, beneficiari și asistenți ai fiduciei, atât inițiali cât și subsecvenți.
316. În cazul în care există mai mulți fiduciar:
- obligațiile lor sunt solidare;
 - obligațiile lor sunt individuale;
 - creanțele lor sunt individuale.
317. Moștenirea are loc în temeiul:
- legii și/sau conform testamentului;
 - legii și/sau conform contractului;
 - testamentului și/sau legatului.
318. A supra cotei din masa succesorală a unui comoștenitor (cotă succesorală) se aplică regulile cu privire la:
- coproprietate;
 - donatie și, în subsidiar, regulile privind drepturile comune;
 - moștenire.
319. Locul deschiderii moștenirii este locul unde:
- cel care a lăsat moștenirea își avea reședința obișnuită în momentul decesului;
 - se află moștenitorii legali ai defunctului;
 - se află bunurile, dacă prin testament nu este stabilit altfel.
320. În cazul declarării moștenitorului nedemn, se consideră că:
- devoluțiunea în folosul lui a avut loc;
 - devoluțiunea în folosul lui nu a avut loc;
 - moștenirea în folosul lui a avut loc.
321. Dacă testamentul se referă doar la o parte din masa succesorală, devoluțiunea celeilalte părți a masei succesorală are loc conform:
- legatului;
 - moștenirii testamentare;
 - moștenirii legale.
322. Din clasa întâi de moștenitori legali fac parte:
- descendenții defunctului;
 - ascendenții defunctului;
 - descendenții defunctului și soțul supraviețuitor.

323. Din clasa a doua de moștenitori legali fac parte:
- părinții defunctului și descendenții acestora;
 - părinții defunctului și soțul supraviețuitor;
 - nepoții defunctului și descendenții acestora.
324. Soțul supraviețuitor:
- nu este moștenitor legal;
 - este moștenitor legal;
 - este legatar legal.
325. În lipsa moștenitorilor de clasa întâi și a doua și, dacă bunicii nu sunt în viață sau dacă aceștia au decăzut din dreptul la moștenire, soțul supraviețuitor culege:
- moștenirea, ca moștenitor de clasa întâi;
 - 50% din moștenire, iar 50% trec la stat;
 - întreaga moștenire.
326. În cazul în care soțul face parte din cercul rudelor chemate la succesiune, acesta:
- moștenește și în temeiul acestui titlu;
 - moștenește doar în baza acestui titlu;
 - nu moștenește în baza acestui titlu.
327. Întocmirea testamentului prin reprezentant:
- nu se admite;
 - se admite, dacă împuternicirea este autentificată de notar și dacă include instrucțiuni pentru reprezentant privind conținutul testamentului;
 - se admite, indiferent de forma în care este întocmită împuternicirea.
328. Două sau mai multe persoane:
- pot testa prin același testament una în favoarea alteia;
 - nu pot testa prin același testament una în favoarea alteia sau în favoarea unui terț;
 - pot testa prin același testament doar în favoarea unui terț.
329. Termenul de prescripție a acțiunii în anulare a dispoziției testamentare este de:
- 6 luni;
 - 1 an;
 - 3 ani.
330. Dispoziția testamentară se interpretează conform:
- voinței reale a testatorului;
 - normelor dispozitive ale legii;
 - voinței exteriorizate a testatorului, ținând cont de normele imperative ale legii.
331. Dacă testatorul a testat unei persoane întreaga masă succesorală sau o parte din masa succesorală, o asemenea dispoziție se consideră ca:
- desemnare a moștenitorului, chiar dacă această persoană nu a fost numită moștenitor;

- b. desemnare a moștenitorului, doar dacă această persoană a fost numită moștenitor;
 - c. desemnare a unui legatar, indiferent de modul de exprimare a testatorului.
332. În cazul în care persoanei i-a fost lăsat un anumit bun, dacă există dubii, aceasta:
- a. nu este desemnată moștenitor, chiar dacă a fost numită moștenitor;
 - b. urmează a fi considerată moștenitor sub sancțiunea nulității;
 - c. urmează a fi considerată executor testamentar, cu dreptul de a urmări bunul indicat din masa succesorală.
333. În cazul în care câțiva moștenitori sunt grevați cu unul și același legat:
- a. nici un moștenitor nu are obligația de a executa legatul, decât în limita sumei disponibile;
 - b. moștenitorii sunt considerați grevați în cote egale, dar în limita sumei disponibile;
 - c. dacă există dubii, moștenitorii sunt considerați grevați proporțional cotelor succesoriale.
334. Legatarul:
- a. răspunde în mod solidar pentru obligațiile masei succesoriale;
 - b. răspunde primul pentru obligațiile masei succesoriale în limita valorii bunului primit;
 - c. nu răspunde pentru obligațiile masei succesoriale.
335. Dreptul de moștenire și dreptul de a renunța la moștenire:
- a. nu se transmite moștenitorilor;
 - b. se transmite moștenitorilor;
 - c. se transmite moștenitorilor prin rezerva succesorală .
336. În cazul în care acceptarea sau renunțarea este anulabilă pe motiv de eroare, dol sau violență, acțiunea în anulare se prescrie în termen de:
- a. 3 luni;
 - b. 6 luni;
 - c. 12 luni.
337. Bunurile pe care posesorul masei succesoriale le-a dobândit printr-un act juridic din contul mijloacelor luate din masa succesorală:
- a. nu se consideră că intră în componența masei succesoriale;
 - b. se consideră că intră în componența masei succesoriale;
 - c. se consideră că au fost dobândite de către posesorul masei succesoriale prin uzucapiune.
338. Dacă cel care a lăsat moștenirea are mai mulți moștenitori (comoștenitori), masa succesorală devine proprietatea:
- a. partajată pe cote-părți a comoștenitorilor din momentul deschiderii moștenirii;
 - b. comună a comoștenitorilor din momentul partajării masei succesoriale;
 - c. comună a comoștenitorilor din momentul deschiderii moștenirii.
339. Stabilirea conținutului legii străine se face în conformitate cu:

- a. interpretarea ei oficială și cu practica aplicării ei în statul străin respectiv;
 - b. interpretarea ei de către jurisdicția forumului și cu practica aplicării ei în statul respectiv;
 - c. interpretarea ei neoficială și cu practica aplicării ei în statul vecin.
340. În cazul raporturilor de drept privat la care participă profesioniștii, obligația de furnizare a informațiilor cu privire la conținutul legii străine:
- a. nu poate fi pusă în sarcina profesionistului de către instanța de judecată;
 - b. poate fi pusă în sarcina profesionistului de către instanța de judecată;
 - c. trebuie să fie pusă în sarcina profesionistului de către instanța de judecată.
341. În cazul imposibilității de a stabili, într-un termen rezonabil, conținutul legii străine, cu toate că s-au luat măsurile necesare în conformitate cu dispozițiile legii, se aplică:
- a. legea Republicii Moldova;
 - b. practica existentă la nivel național;
 - c. legea statului cu sistem legislativ similar celui cu statul străin.
342. Când părțile au determinat ele însele înțelesul noțiunilor dintr-un act juridic, calificarea acestor noțiuni se face după:
- a. sensul legislației naționale a părților;
 - b. sensul atribuit de actele normative aplicabile raportului dintre părți;
 - c. voința părților.
343. Uzucapiunea este guvernată de legea statului:
- a. unde bunul este înregistrat;
 - b. unde bunul se afla la începerea termenului de posesie prevăzut în acest scop;
 - c. Republicii Moldova, dacă sunt îndeplinite toate condițiile stabilite în Codul civil.
344. În lipsa alegerii legii aplicabile actului juridic, se aplică:
- a. legea statului cu care actul juridic prezintă legăturile cele mai strânse;
 - b. legea statului cu care actul juridic prezintă legăturile cele mai directe;
 - c. legea națională a autorului actului juridic.
345. În lipsa unui acord între părți cu privire la compensare, aceasta este reglementată de:
- a. legea aplicabilă obligației din statutul unde compensarea este pretinsă;
 - b. legea aplicabilă obligației caracteristice;
 - c. legea aplicabilă obligației căreia i se opune compensarea.
346. Constituie obiect al protecției dreptului de autor operele originale din domeniul literar, artistic și științific:
- a. exprimate în formă scrisă și aduse la cunoștința publicului sau înregistrate în baza de date publică;
 - b. oricare ar fi modul sau forma de exprimare, indiferent de faptul dacă acestea au fost sau nu aduse la cunoștința publicului;
 - c. exprimate în orice formă și aduse la cunoștința publicului sau înregistrate în baza de date publică.

347. Nu beneficiază de protecția dreptului de autor:
- operele originale din domeniul literar;
 - operele originale din domeniul științific;
 - fotografiile unor scrisori, acte, documente de orice fel, desene tehnice.
348. Dreptul de autor asupra operei comune aparține:
- coautorilor acesteia;
 - coposesorilor acesteia;
 - autorului care a contribuit cel mai mult la crearea operei.
349. Traducerea sau altă operă derivată poate fi realizată:
- doar cu consimțământul autorului operei originale;
 - doar sub obligația de informare prealabilă a autorului operei originale și plată a compensației drepturilor de autor;
 - fără consimțământul autorului operei originale, dar cu obligația de plată a compensației legale pentru drepturile de autor.
350. Programele pentru calculator:
- nu sunt protejate prin drept de autor;
 - sunt protejate prin drept de autor în calitate de circuite integrate;
 - sunt protejate prin drept de autor în calitate de opere literare.
351. În lipsa unei prevederi contrare, drepturile patrimoniale de autor asupra programelor pentru calculator create de unul sau de mai mulți salariați în exercitarea atribuțiilor de serviciu ori după instrucțiunile angajatorului aparțin:
- angajatorului;
 - salariaților;
 - terțului, care a solicitat dezvoltarea programului.
352. Transmiterea dreptului de utilizare a unui program pentru calculator:
- implică și transmiterea dreptului de autor asupra acestuia;
 - nu implică și transmiterea dreptului de autor asupra acestuia;
 - implică transmiterea dreptului de licență asupra acestuia.
353. Realizarea unei copii de rezervă, în măsura în care acest lucru este necesar pentru utilizarea respectivă, de către o persoană care are dreptul să utilizeze programul pentru calculator:
- nu poate fi împiedicată prin contract;
 - poate fi împiedicată prin contract;
 - urmează a fi distrusă la cererea autorului.
354. În contextul serviciilor oferite de societatea informațională, comunicarea electronică semnifică:
- informație în formă electronică, ce nu constituie document electronic, expedită, recepționată și stocată cu ajutorul mijloacelor electronice;
 - informație ce constituie un documentul electronic expedit prin mijloace electronice;
 - documente olografe sau în alte forme, semnate cu semnătură electronică și expedit prin mijloace electronice.

355. Activitatea persoanelor fizice și juridice care furnizează servicii ale societății informaționale:
- se limitează la teritoriul Republicii Moldova, dacă contractul sau legea nu prevede altfel;
 - nu se limitează la anumite teritorii sau categorii de bunuri, lucrări sau servicii, dacă contractul sau legea nu prevede altfel;
 - se limitează la lista de bunuri, lucrări sau servicii existente pe teritoriul Republicii Moldova, dacă legea nu prevede altfel.
356. Furnizarea serviciilor societății informaționale de către un furnizor de servicii stabilit într-un alt stat:
- nu poate fi restricționată în Republica Moldova, dacă furnizorul respectă prevederile legislației naționale;
 - nu poate fi restricționată în Republica Moldova;
 - poate fi restricționată în Republica Moldova, dacă furnizorul respectă prevederile legislației naționale.
357. Destinatarii serviciilor societății informaționale:
- nu poartă răspundere pentru conținutul informațiilor transmise prin intermediul rețelelor de comunicații electronice, la solicitarea lor, de către furnizorii de servicii;
 - poartă răspundere în conformitate cu legea pentru conținutul informațiilor transmise prin intermediul rețelelor de comunicații electronice, la solicitarea lor, de către furnizorii de servicii;
 - răspund solidar cu societatea informațională pentru conținutul informațiilor transmise și stocate prin intermediul rețelelor de comunicații electronice.
358. În cadrul serviciilor societății informaționale comunicarea electronică după puterea juridică și puterea doveditoare se echivalează cu:
- informația în formă scrisă;
 - documentul electronic;
 - documentul olograf.
359. În cazul în care legea prevede ca informația să fie prezentată în scris, această cerință se consideră executabilă prin comunicarea electronică:
- în toate cazurile;
 - cu condiția că informația ce se conține în ea este accesibilă pentru utilizare repetată;
 - cu condiția ca cel care o prezintă a certificat corespunderea cu originalul.
360. Trimiterea comunicărilor comerciale prin poșta electronică este:
- interzisă, cu excepția cazului în care destinatarul și-a exprimat în prealabil consimțământul pentru a primi asemenea comunicări;
 - permisă în toate cazurile, dacă legea nu prevede altfel pentru anumite produse specifice;
 - interzisă în cazul în care destinatarul a refuzat primirea acestor comunicări.